

การผลิตภาพยนตร์เพลง “ปลายทางของความน่าจะเป็น”
MUSICAL FILM PRODUCTION “FROM WHERE WE BEGIN”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์เพลง “ปลายทางของความน่าจะเป็น”

MUSICAL FILM PRODUCTION “FROM WHERE WE BEGIN”

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 31 พค 2561
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เขมพัทธ์ พัชรวิษณุ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การผลิตภาพยนตร์เพลง “ปลายทางของความน่าจะเป็น”
MUSICAL FILM PRODUCTION “FROM WHERE WE BEGIN”

ชื่อ นางสาว พลชา ดีสารพัด
รหัสประจำตัว 57020361
สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2560
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เขมพัทธ์ พัทธวิษณุ

บทคัดย่อ

การผลิตภาพยนตร์เพลงเรื่อง “ปลายทางของความน่าจะเป็น” ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากการที่ข้าพเจ้าฟัง หรือ ดูภาพยนตร์เพลงแล้วเกิดความรู้สึกว่าเสียงเพลงนั้นบางครั้งสามารถบอกอะไรเราได้มากกว่าที่เราคิด และ รวมถึงข้าพเจ้ามองเห็นถึง พฤติกรรมของคนในสังคมว่าทุกคนนั้นต่างล้วนมีสิ่งที่ตนปรารถนา และมีเหตุผลของการกระทำ แต่หลายๆครั้ง ก็ล้มค้ำจนถึงส่วนรวมจนกลายเป็นความเห็นแก่ตัว ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงจุดนี้และ คิดว่าการเห็นแก่ตัวเล็กๆน้อยๆนั้นสุดท้ายแล้วจะมีผลตามมาในวงที่กว้างขึ้น ข้าพเจ้ามีความสนใจในหัวข้อนี้และเห็นว่าบางประเด็นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนที่จะพูด แต่สามารถนำเสนอผ่านบทเพลงได้ ข้าพเจ้าจึงเกิดความคิดที่นำมาผสมผสานกันจนออกมาเป็นรูปแบบภาพยนตร์เพลงเรื่องนี้

ภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้ามุ่งเน้นไปในการกำกับ โดยหวังว่าจะสามารถสื่อสารออกมาได้ในรูปแบบอื่นๆ มากกว่าเป็นเพียงคำพูดเพียงตรงๆ ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการถ่ายทำแบบสมจริงเพื่อให้ผู้ชมได้สามารถรับรู้ถึงความรู้สึกที่สมจริงซึ่งต่างจากประเภทของหนังที่เป็นเพลง เพื่อให้เกิดความรู้สึกร่วมได้ง่ายมากที่สุดและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัวข้าพเจ้าในการทำงานในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

ในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ นั้นจะไม่สามารถล่องไปได้เลยหากขาดบุคคลใดบุคคลหนึ่งไป ทั้งผู้สนับสนุน ทั้งด้านกำลังใจ คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้า และ กำลังทรัพย์ รวมไปถึง การเอื้อเฟื้อสถานที่แก่การถ่ายทำ

ขอขอบคุณครอบครัวดีสารพัด ครอบครัวของข้าพเจ้า ที่คอยสนับสนุน เป็นกำลังใจ และคอยช่วยเหลือในทุกๆด้าน ทั้งด้านอาหารการกิน สถานที่ถ่ายทำ รวมไปถึงด้านการเงิน ตลอดระยะเวลาของการเริ่มต้นศิลปะชิ้นนี้ ครอบครัวเป็นเสมือนซึ่งกำลังใจหลักของข้าพเจ้าและให้ทำภาพยนตร์เรื่องนี้ ออกมาสำเร็จลุล่วง

ขอขอบคุณนายธัญพิสิษฐ์ จิระเดชากุล น้องชายที่ไม่เคยทิ้งไปไหน และช่วยเนรมิตภาพในหัวของข้าพเจ้าให้มาเป็นภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมาเป็นเป็นภาพจริงได้ ตั้งแต่ขั้นตอนการเขียนบท รวมไปถึงการทำเพลงในเรื่องนี้ และยังเป็นทีปรึกษาทางด้านภาพด้วยเช่นกัน

ขอขอบคุณนายบุญญพัฒน์ ภูตระกูล ที่ขยันและตั้งใจ และเนรมิตภาพสวยๆในภาพยนตร์เรื่องนี้ขึ้นมา แม้ว่าเวลาที่มีจะน้อยแต่ก็ไม่เคยทิ้ง และ ยังทุ่มเทแรงใจ และ กายให้กับภาพยนตร์เรื่องนี้

ขอขอบคุณนางสาวธนพร พ่วงพิต นางสาวอินธิราพร มานะประเสริฐศักดิ์ นางสาวปิยะรักษ์ ช่วยทัพระยา และนางสาวญาณิศรา พัฒนวงศ์ น้องสาว และ เพื่อนๆที่คอยช่วยอำนวยความสะดวกให้ข้าพเจ้าสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สะดวกที่สุด ทั้งด้านการจัดการ การกิน และสถานที่การถ่ายทำ

ขอขอบคุณนางสาวชยานภัสร์ จิตรระเบียบ นางสาววิลาสินี จันทร์วุฒิมวงศ์ และนางสาววิศัลย์ศยา ชารีเนน ภาคินพนิชย์กุล ที่ทุ่มเทแรงกายแรงใจให้กับภาพยนตร์เรื่องนี้ทั้งขั้นตอนการเตรียมพร้อมการเป็นตัวละคร จนถึงวันถ่ายทำจริง และ กระบวนการลงเสียงหลังจากนั้น และความเต็มทีกับภาพยนตร์เรื่องนี้ จนทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการการแสดงผลออกมาได้อย่างครบถ้วน

ขอขอบคุณอาจารย์ ผศ.ดร.เขมพัทธ์ พิศรวิญญ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยให้คำปรึกษาและแนะนำข้าพเจ้าตลอดมา มองเห็นถึงปัญหาและหนทางการแก้ไขให้กับข้าพเจ้าในภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าจะไม่สามารถทำภาพยนตร์เรื่องนี้ให้ลุล่วงได้ถ้าหากขาดอาจารย์ที่ปรึกษาไป

และข้าพเจ้าขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ และน้องๆ ท่านอื่นๆที่ไม่ได้กล่าวนามที่คอยให้คำปรึกษา และความช่วยเหลือทุกอย่างแก่ข้าพเจ้าจนกระทั่งภาพยนตร์เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

พลชา ดีสารพัด

23 พฤษภาคม 2561

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	1
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
ความเป็นมาของภาพยนตร์เพลง.....	4
การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาพยนตร์และบทบาทของเพลงป๊อป.....	5
ภาพยนตร์เพลงในยุครุ่งเรือง.....	5
ประเภทของเพลงที่พบในภาพยนตร์เพลง.....	6
รูปแบบการร้องเพลงของตัวละครที่พบเห็นในภาพยนตร์.....	7
ศึกษาจากภาพยนตร์.....	10
ศึกษาข้อมูลในส่วนของเนื้อหาบทภาพยนตร์.....	11
จริงหรือกล้า.....	11
กฎการเล่น Truth or dare.....	12
ค้นหาปมในใจ...แก้ไขพฤติกรรม.....	12
ห้องไม่พร้อม.....	14
สภาวะความเจ็บปวดจากการถูกกระทำ.....	17
ศึกษาจากการปฏิบัติจริง.....	20
3 บทภาพยนตร์.....	21
ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์.....	21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์.....	21
	ประเด็น (Theme).....	21
	ประโยคขยาย (Logline).....	21
	โครงเรื่องย่อ (Synopsis).....	21
	โครงเรื่องขยาย (Treatment).....	21
	บทภาพยนตร์ “From Where We Begin”	23
4	การสร้างสรรค้งานภาพยนตร์.....	42-72
	การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายภาพยนตร์.....	42
	การคัดเลือกนักแสดง.....	42
	บทบาทตัวละครที่ต้องการ.....	42
	เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Call).....	46
	การกำกับศิลป์.....	49
	สถานที่ถ่ายทำ (Location).....	49
	ตารางเรียกนัดหมายการถ่ายทำ (Call Sheet).....	50
	อุปกรณ์ประกอบฉาก	55
	ตารางการถ่ายทำ (Breakdown).....	57
	งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำทั้งหมด.....	59
	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production).....	61
	การถ่ายทำ 3 วัน 4 คืน ที่เขาใหญ่.....	62
	วันที่ 1.....	62
	วันที่ 2.....	63
	วันที่ 3.....	65
	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production).....	67
	การลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut).....	67
	ถ่ายเพิ่ม.....	68
	อัดเสียง (Automated Dialogue Replacement).....	69
	การลำดับภาพแบบละเอียด (Fine Editing).....	69
	การเรียบเรียงเสียง (Final Mixing).....	69
	การย้อมสีให้กับภาพยนตร์ (Color Grading).....	70
	เผยแพร่ (Release).....	71
5	บทสรุป และข้อเสนอแนะ.....	73-74
	บทสรุปและการตอบจุดประสงค์.....	73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น
ข้อเสนอแนะ.....74
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม.....	75
ประวัติผู้วิจัย.....	76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	ฉากหนึ่งในภาพยนตร์เรื่อง High School Musical3.....	8
2.2	ฉากหนึ่งในภาพยนตร์เรื่อง Pitch Perfect.....	8
2.3	ฉากหนึ่งในภาพยนตร์เรื่อง Chicago.....	9
2.4	ภาพในภาพยนตร์เรื่อง Les Misérables.....	9
2.5	ภาพในภาพยนตร์เรื่อง Sweeney Todd: The Demon Barber of Fleet Street.....	10
2.6	ภาพในภาพยนตร์เรื่อง 10 Cloverfield Lane.....	11
2.7	ภาพลักษณะการเล่น Truth or Dare ในกลุ่มเพื่อนที่มีการใช้ขวดหมึกเพื่อหาผู้ถูกเลือก.....	12
2.8	ภาพจาก test scene ของข้าพเจ้า.....	20
4.1	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทแอน.....	44
4.2	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทแอน.....	44
4.3	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทแอน.....	44
4.4	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทแอน.....	44
4.5	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทแอน.....	44
4.6	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทพราว.....	44
4.7	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทพราว.....	44
4.8	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทพราว.....	44
4.9	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทพราว.....	45
4.10	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทพราว.....	45
4.11	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทชิน.....	45
4.12	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทชิน.....	45
4.13	ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทชิน.....	45
4.14	แบบภาพเสื้อผ้าที่จะใช้ในภาพยนตร์.....	49
4.15	แบบภาพเสื้อผ้าที่จะใช้ในภาพยนตร์.....	49
4.16	แบบภาพเสื้อผ้าที่จะใช้ในภาพยนตร์.....	49
4.17	ภาพสถานที่บ้านพักตากอากาศ.....	49
4.18	ภาพวางแผนตารางการถ่ายทำวันแรก.....	57
4.19	ภาพวางแผนตารางการถ่ายทำวันที่ 2.....	58
4.20	ภาพวางแผนตารางการถ่ายทำวันที่ 3.....	58
4.21	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำฉากแรก.....	62

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
4.22	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำฉากแรก.....	62
4.23	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ ฉาก 4.....	63
4.24	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ Musical ฉาก 1.....	64
4.25	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ Musical ฉาก 3.....	64
4.26	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ ฉาก 4 หน้าโทรทัศน์.....	65
4.27	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ ฉาก 2.....	65
4.28	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ ฉาก 3 หน้าบ้าน.....	66
4.29	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ ฉาก 6 ร้องเพลงดราม่า.....	66
4.30	ภาพจาก Rough Cut ในภาพยนตร์เรื่อง “From Where We Begin ปลายทางของความน่าจะเป็น”	67
4.31	ภาพจาก Rough Cut ในภาพยนตร์เรื่อง “From Where We Begin ปลายทางของความน่าจะเป็น”	68
4.32	ภาพฉากที่ถ่ายเพิ่มในภาพยนตร์เรื่อง “From Where We Begin ปลายทางของความน่าจะเป็น”	68
4.33	ภาพเบื้องหลังการอัดเสียง (ADR).....	69
4.34	ภาพเปรียบเทียบกันในภาพยนตร์ก่อนและหลังการย้อมสี.....	70
4.35	ภาพเปรียบเทียบกันในภาพยนตร์ก่อนและหลังการย้อมสี.....	70
4.36	ภาพเหตุการณ์ภาพยนตร์ตั้งแต่ต้นจนจบ.....	72

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 นักแสดงที่รับบทบาทเป็น “แอน”.....	46
4.2 นักแสดงที่รับบทบาทเป็น “พราว”.....	47
4.3 นักแสดงที่รับบทบาทเป็น “ซิน”.....	48
4.4 ตารางเรียกนัดหมายการถ่ายทำวันที่ 1.....	50
4.5 ตารางเรียกนัดหมายการถ่ายทำวันที่ 2.....	51
4.6 ตารางเรียกนัดหมายการถ่ายทำวันที่ 3.....	52
4.7 ตารางเรียกนัดหมายการถ่ายทำวันที่ 4.....	53
4.8 ตารางแจกแจงอุปกรณ์ที่ต้องเตรียมในแต่ภายในฉาก.....	55
4.9 ตารางงบประมาณอุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ.....	59
4.10 ตารางงบประมาณสถานที่.....	59
4.11 ตารางงบประมาณค่าตัวนักแสดง.....	59
4.12 ตารางงบประมาณสวัสดิการ.....	60
4.13 ตารางงบประมาณเบ็ดเตล็ด.....	60

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปะฉบับนี้ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจากการมองเห็นถึงพฤติกรรมของคนในสังคมที่ทุกคนต่างล้วนมีสิ่งที่ตนปรารถนา และมีเหตุผลของการกระทำ แต่หลายๆครั้ง ก็ลืมหูลืมตาถึงส่วนรวม จนกลายเป็นความเห็นแก่ตัว ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงจุดนี้และคิดว่าการเห็นแก่ตัวเล็กๆน้อยๆนั้นสุดท้ายแล้วจะมีผลตามมาในวงที่กว้างขึ้น และการมองเห็นว่าความสัมพันธ์ของคนเรานั้นเป็นเรื่องที่ซับซ้อน มีหลากหลายมิติ ข้าพเจ้าได้นำ 2 ประเด็นนี้มานำเสนอในรูปแบบภาพยนตร์เพลงเพื่อให้เพลงเป็นสื่อผู้ชมเข้าถึงถึงอารมณ์ของตัวละครได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ภาพยนตร์เพลงมาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความจริงและความคิดของตัวละครเข้าใจง่ายขึ้น

ซึ่งภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้นำเสนอเรื่องของกลุ่มเพื่อนสนิท 3 คนซึ่ง 2 ในนั้นมีเหตุทำให้ต้องเลิกคบกันได้กลับกันมาเจอกันใหม่ที่บ้านพักตากอากาศของสาวเพื่อนสนิทที่กำลังมีปัญหาชีวิตคู่ที่เหมือนจะไปกับไม่ได้ โดยตั้งใจว่าจะมาให้กำลังใจเพื่อน และเพื่อนก็หวังว่าเพื่อนทั้งสองจะกลับมารักกันเหมือนเก่า แต่เรื่องราวกลับกลายเป็นแย่ง โดยข้าพเจ้าเห็นความน่าสนใจในการกำกับการแสดงที่เผยให้เห็นถึงมิติอันหลากหลายของตัวละคร และ ความน่าสนใจของการกำกับการแสดงกับการร้องเพลงเป็นปัจจัยสำคัญ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสร้างความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์ เพลง (Musical) ที่มีเนื้อหานำเสนอประเด็นปัญหาความสัมพันธ์อันซับซ้อนมนุษย์
2. เพื่อให้ผู้ชมได้รับแง่คิดและตระหนักถึงปัญหาของการแก้ไขปัญหาของความสัมพันธ์และผลที่จะตามมา

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้น 1 เรื่อง ความยาวไม่เกิน 25 นาทีถ่ายทำในระบบ Digital รูปแบบ 1.85:1 ความละเอียดภาพ 1920p x 1080p

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว เพลง (Musical)

ซึ่งใช้เพลงในการบอกเล่าความคิดภายในของตัวละคร

การออกแบบฉากภายในเรื่องเป็นโลกความจริง การแสดงเป็นการแสดงที่สื่อสารอารมณ์ออกมา

ผ่าน เนื้อหาตามเนื้อเพลง เน้นความสมจริง แต่ยังคงผสมกับความเป็น Musical

แบบละครเวทีอย่างลงตัว และบีบ คั้นอารมณ์

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. PRE-PRODUCTION

- 1.1 ค้นหาและศึกษาประเด็นทางสังคมที่สนใจ
- 1.2 รวบรวมข้อมูลที่ศึกษาไว้มาเขียนบทภาพยนตร์ และปรับปรุงบทภาพยนตร์
- 1.3 แต่งเพลง Musical
- 1.4 ค้นหาตัวอย่างหรือแรงบันดาลใจของ Mood and Tone, Instrumentals Style,
แนวทางการแสดง และออกแบบงานทั้งหมดให้เข้ากับบทภาพยนตร์
- 1.5 ศึกษาเทคนิคการกำกับการแสดงรวมทั้งการเป็น Acting Coach
เพื่อนำมาปรับใช้ในภาพยนตร์
- 1.6 ค้นหาและคัดเลือกนักแสดงให้ตรงกับบทบาทตัวละครในเรื่อง
- 1.7 จัดเตรียมเพลงที่ต้องใช้ในฉาก อัดเพลงต้นแบบให้พร้อมในการถ่ายทำ
- 1.8 เตรียม Shooting Script เพื่อวางแผนการถ่ายทำ
- 1.9 สำรอง และจัดเตรียมพื้นที่ในการถ่ายทำ
- 1.10 ประเมินและทำใบงบประมาณ
- 1.11 หาทีมงานสำหรับการถ่ายภาพยนตร์
- 1.12 จัดทำเอกสารเรียกตัวทีมงานและนักแสดง และ วางแผนการถ่ายทำ
จัดตารางการถ่ายทำภาพยนตร์

2. PRODUCTION

- 2.1 เตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำ
- 2.2 ถ่ายทำภาพยนตร์สั้นให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

3. POST-PRODUCTION

- 3.1 ลำดับภาพแบบหยาบ เรียงตามลำดับเหตุการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3.2 ลำดับภาพแบบละเอียดตามรูปแบบการนำเสนอของภาพยนตร์
- 3.3 ตรวจสอบการลำดับภาพ
- 3.4 เข้าห้องอัดเพื่อลงเสียงทับเพลงต้นแบบในภาพยนตร์
- 3.5 ปรับแต่งสีให้ตรงตาม Mood & Tone
- 3.6 ปรับแต่งเสียง ใส่คำบรรยาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ชมได้รับความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์เพลง (Musical) ที่มีเนื้อหานำเสนอประเด็นปัญหาความสัมพันธ์อันซับซ้อนมนุษย์
2. ผู้ชมได้รับแง่คิดและตระหนักถึงปัญหาของการแก้ไขปัญหาของความสัมพันธ์และผลที่จะตามมา
3. ได้เรียนรู้เทคนิค และ กระบวนการผลิตภาพยนตร์เพลง

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น กระบวนการค้นคว้าข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่จะนำมาวิเคราะห์ และสรุปผลข้อมูล และ นำมาประยุกต์ใช้กำหนดแนวทางของภาพยนตร์ประเภทนั้นๆ ในขั้นตอนก่อนการผลิต ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะผลิตภาพยนตร์เพลง ซึ่งเนื้อหาที่ค้นคว้ามีความเกี่ยวข้องกับวิธีการสร้าง และ ที่มาที่ไป ของภาพยนตร์เพลง ทั้งในอดีตและปัจจุบันเพื่อหาข้อเหมือนและแตกต่างมาประยุกต์ใช้ในศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ โดยแจกแจงเป็นส่วนดังนี้

1. ความเป็นมาของภาพยนตร์เพลง
2. ศึกษาจากภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ
3. ศึกษาข้อมูลในส่วนของเนื้อหาบทภาพยนตร์
4. ศึกษาจากการปฏิบัติจริง

ส่วนที่ 1. ความเป็นมาของภาพยนตร์เพลง

ในปี ค.ศ.1894 เอดิสันได้ทดลองสร้างภาพยนตร์ในห้องแล็บและได้พยายาม sync เสียงในภาพยนตร์ จนมาถึงยุคภาพยนตร์เงียบของสองพี่น้องลูมิแอร์ ภาพยนตร์ได้พัฒนาขึ้นตามเทคโนโลยีที่ทันสมัยและถูกเผยแพร่สู่สายตาสาธารณชนไปทั่วโลก แต่ข้อจำกัดของการฉายภาพยนตร์ที่ต้อง sync เสียงจากเครื่องเล่นแผ่นเสียง (Phonograph) หรือการเล่นดนตรีสดประกอบกับภาพยนตร์ที่ถูกฉายจากจอภาพก็ยังมีอยู่หลายอย่าง เช่น

1. เสียงดังไม่มากพอต่อผู้ชมทั้งหมดในพื้นที่กว้าง
2. ความยาวของดนตรีที่ถูกบันทึกลงบนแผ่นเสียงมีความยาวที่จำกัด
3. คุณภาพเสียงไม่ดี
4. ความคลาดเคลื่อนของการ sync แผ่นเสียงกับเครื่องฉายภาพยนตร์
5. ราคาการผลิตค่อนข้างสูง

ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถือเป็นอุปสรรคที่สำคัญของยุคภาพยนตร์เงียบ ต่อมาในปี ค.ศ. 1920 การแข่งขันกันของการผลิตภาพยนตร์ในสหรัฐฯ และ เยอรมนีทำให้สามารถประดิษฐ์คิดค้นระบบการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกเสียงลงบนแผ่นฟิล์ม (Sound on Film) เพื่อแก้ไขจุดบกพร่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นในอดีต โดยสหรัฐอเมริกาได้สร้างเครื่องวีต้า-โฟน (Vitaphone) และโฟโนฟิล์ม (Phonofilm) เยอรมนีสร้างเครื่องทริ-เอโกน (Tri-Ergon) ซึ่งทางฝั่งของสหภาพโซเวียต และญี่ปุ่นหลังจากนั้นก็ได้ออกมาตาม

การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาพยนตร์และบทบาทของเพลงป๊อป

เมื่อดนตรีมีบทบาทมากขึ้น ในยุคนี้การแข่งขันในวงการภาพยนตร์จึงเกิดขึ้น บริษัท Warner Bros. ลงทุนกับเครื่องวีต้าโฟนเพื่อปรับปรุงวิธีการใส่ดนตรีประกอบเข้าไปในภาพยนตร์ โดยว่าจ้างวงนิวยอร์กฟิลฮาร์โมนิค (วงดนตรีออร์เคสตรา) มาเล่นเพลงประกอบเพื่อบันทึกเสียงลงในเครื่องวีต้าโฟน ในภาพยนตร์เรื่อง Don Juan (1926) ซึ่งระหว่างการฉายภาพยนตร์ก็มีการจัดตำแหน่งของลำโพงเอาไว้ในออร์เคสตราพิท (Orchestra Pit)

และภาพยนตร์เรื่อง The Jazz Singer ของ อัล โจลสัน (Al Jolson) ภาพยนตร์เพลงเรื่องแรก ได้ถือกำเนิดขึ้นในปี ค.ศ. 1927 ที่นักแสดงต้นบทพูด (Ad Lib) โดยการพูด รวดๆ เร็วๆ แม้ว่าการบันทึกเสียงในภาพยนตร์เรื่องนี้จะใช้ไฟล์เสียงแบบโมนอกก็ตาม ซึ่งถือว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญมากในการบันทึกเสียงลงในแผ่นฟิล์ม (Lab 5 Soundworks, 2558)

ภาพยนตร์เพลงในยุครุ่งเรือง

ภาพยนตร์เพลงในยุคแรกๆ เป็นการผสมผสานกันระหว่างความลึกซึ้ง ความเป็นธรรมชาติ กับบทเพลง และการเต้นโดยส่วนใหญ่เนื้อหาจะเกี่ยวกับการอนุรักษ์นิยมความคิดเชิงเพศ และ เผ่าพันธุ์ โดยภาพยนตร์เพลงให้ความรู้สึกถึงความบริสุทธิ์ จินตนาการ และ สังคม

ในช่วงปี ค.ศ. 1920 ถึงต้นปี ค.ศ. 1930 เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างภาพยนตร์เงียบและการมาถึงของเสียงกว่าทศวรรษก่อนหน้าที่ Musical นั้นสามารถหาดูได้เพียงตามโรงละครเท่านั้นแต่หลังจากการกำเนิดของภาพยนตร์ The Jazz Singer ก็เปลี่ยนความคิดของผู้คนไปว่า Musical นั้นสามารถเป็นภาพยนตร์ได้เช่นกัน

ในปี ค.ศ. 1929 ซึ่งเป็นยุคที่มีเหตุการณ์เศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ที่เกิดในทวีปอเมริกาเหนือ และทวีปยุโรป ผู้คนจำนวนมากตกอยู่ในสภาวะเครียด ในยุคนี้จึงเป็นเหตุให้ภาพยนตร์ Hollywood Musical อยู่ในยุคทองคำ เพราะในช่วงนั้นผู้คนที่ต้องการกำลังใจ และด้วยเอกลักษณ์ของภาพยนตร์เพลงที่มีนั้นจึงไม่ใช่เรื่องยากที่จะกลายเป็นที่สนใจของสังคม (Reese's Ear Candy, 2554)

1. ประเภทของเพลงที่พบในภาพยนตร์เพลง

1.1. เพลงของตัวละคร (Character Song)

มักเป็นเพลงที่บอกลักษณะของตัวละครส่วนใหญ่มักพบในเพลงประเภทดราม่า และเพลงที่ดีจะต้องไม่สามารถให้ตัวละครอื่นร้องด้วยได้

- ก. I am song คือการร้องเพลงที่ตัวละครบอกถึงสถานะตอนนี้ เช่น ฉันเป็นใคร ทำอะไรอยู่
- ข. I want song คือการร้องเพลงที่ตัวละครบอกถึงสถานะในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นความฝันหรือ เป้าหมายตัวละครมักจะร้องออกมาผ่านเพลงนี้
- ค. Reprises เป็นการร้องเพลงในทำนองเดิมแต่มีดนตรีที่เปลี่ยนไปเพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร
- ง. Emotional Climax Song เพลงเมื่อตัวละครถึงจุดที่ไม่สามารถบรรยายคำพูดออกมาได้ จึงต้องเกิดการระเบิดทางอารมณ์

1.2. เพลงที่เล่าเรื่องราว (Song that tells stories)

- ก. Exposition Song คือเพลงที่มีไว้เพื่อแนะนำตัวละคร และให้คนดูเข้าใจถึงสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็วและเป็นการย่นระยะเวลาของเนื้อเรื่องด้วยเช่นกัน
- ข. Conflict Song เพลงที่ถูกแสดงออกมาเมื่อตัวละครเกิดตกอยู่ในสถานการณ์ที่แก้ไขได้ยากหรือพบเจอความยากลำบาก เพื่อให้ภาพยนตร์มีความน่าสนใจ
- ค. Narration Song เป็นเพลงที่นำเสนอเหตุการณ์ในเรื่องที่ไม่ได้ถ่ายทอดออกมาเป็นภาพ เป็นเหตุการณ์ที่ถูกพูดถึง แต่ได้เพิ่มความชัดเจนผ่านบทเพลง
- ง. Summary Song มีความคล้ายคลึงกับ Narration Song ที่มีการสรุปเนื้อเรื่องในหนึ่งเพลงในเวลาจำกัด

1.3. เพลงที่มีคุณสมบัติพิเศษ (Song with Special Function)

- ก. Comment Song เป็นการร้องเพลงจากมุมมองของบุคคลที่สาม ร้องเพลงเล่าเรื่องถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข. Musical Metaphors คือเพลงที่ใช้เมื่อต้องการเปรียบเทียบ เช่น ตัวละครอยู่ห่างกันแต่ร้องเพลงราวกับว่าอยู่ใกล้กันเพียงแค่มีความเชื่อมต่อ
- ค. Cameo Songs เพลงสำหรับตัวละครรองที่อาจจะถูกลืมห่างเรื่อง มีมาเพื่อย้ำเตือนโดยจะมีระยะเวลาสั้นๆ
- ง. Parodies เป็นเพลงที่ไม่ได้มีอยู่ในเนื้อเรื่อง แต่อ้างอิงจากความนิยมของผู้ชมในสังคมนั้นๆ เพื่อให้คนดูมีอารมณ์ร่วมและรู้สึกถึงความรู้สึกใด (Dr. Larry A. Brown, 2550)

2. รูปแบบการร้องเพลงของตัวละครที่พบเห็นในภาพยนตร์

ภาพยนตร์เพลงมีสองประเภทหลักๆ

1. Backstage Musical หรือ Non-integrated Musical
ในกรณีนี้ ตัวละครมักจะรู้ตัวว่าตนเองนั้นกำลังร้องเพลงอยู่ ส่วนใหญ่มักจะมาในรูปแบบของโชว์ที่เป็นหนึ่งในเนื้อเรื่องที่เขียนมาแต่เดิมแล้ว
2. Straight Musical หรือ Integrated Musical
ในทางตรงกันข้ามหากเป็น Integrated เพลงที่ตัวละครร้อง ไม่ได้รวมอยู่เป็นเนื้อเรื่องเดียวกับภาพยนตร์ซึ่งหมายความว่าตัวละครไม่ได้รู้ตัวว่ากำลังร้องเพลงอยู่

ซึ่งวิธีการที่ตัวละครจะร้องเพลงในแต่ละเรื่อง แต่ละฉากนั้นก็มีความแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับบริบทของการบอกเล่าถึงสถานการณ์ที่ต่างกัน ซึ่งแบ่งออกได้เป็นหลักๆ 4 ประเภทดังนี้

4. Score - สกอร์เพลงจะนำจังหวะมาอย่างแนบเนียนไปกับภาพยนตร์ สามารถพบได้ในทั้งแบบ Integrated และ Non-integrated Musical ตัวอย่างที่พบเจอ เช่น ฉากขอเต้นรำในเรื่อง High School Musical 3 สกอร์ที่ค่อยๆแทรกเข้ามาอย่าง ซ้ำๆ จนผู้ชมไม่ทันได้รู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1 แสดงภาพของฉากหนึ่งในภาพยนตร์เรื่อง High School Musical 3

ที่มา: HSM 3 - Can I Have This Dance HD (Full Music Video) [ออนไลน์] ,สืบค้น 9 ตุลาคม 2560
เข้าถึงได้จาก (<https://www.youtube.com/watch?v=fCa8pxUtN1s>)

2. Show - ส่วนใหญ่มักพบใน Backstage Musical ที่มักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องเบื้องหลังการแสดงจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่จู่ๆตัวละครจะร้องเพลงขึ้นมา เช่น ฉากแคมป์ไฟในเรื่อง Pitch Perfect 2 ที่ตัวละครร้องเพลงขึ้นมากลางวงสนทนา

ภาพที่ 2.2 แสดงภาพของฉากหนึ่งในภาพยนตร์เรื่อง Pitch Perfect

ที่มา: pitch perfect 2 campfire [ออนไลน์] ,สืบค้น 9 ตุลาคม 2560

เข้าถึงได้จาก(<https://www.cinemamontreal.com/movies/pitch-perfect-2-2015/photos>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Surrounding - ดนตรีจะเกิดขึ้นจากบรรยากาศโดยรอบ จากสถานที่นั้นๆ ในฉาก เช่น ฉาก Cell Block Tango เพลงเริ่มต้นจากเสียงฝีเท้า บวกกับเสียง ตีต่อนิว และ เสียงคนร้อง จนเกิดขึ้นเป็นเพลง

ภาพที่ 2.3 แสดงภาพของฉากหนึ่งในภาพยนตร์เรื่อง Chicago

ที่มา: ร็อบ มาร์แชล, Chicago [DVD], Miramax 2545

4. Sung Through - เพลงจะเป็นคำพูดที่มีทำนองของตัวละครและอยู่ในช่วงคีย์เสียงกลาง และ เล่า ด้วยเพลงทั้งเรื่อง เช่น เรื่อง Les Misérables ที่ร้องเพลงกันในทุกๆ ฉากแทนคำพูดที่พูดคุยกันในเรื่อง (Minooallen, 2556)

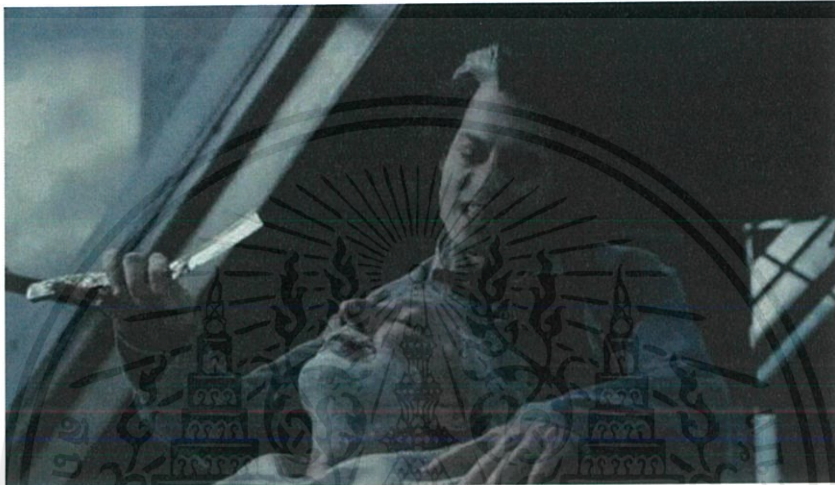
ภาพที่ 2.4 แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง Les Misérables

ที่มา: Anne Hathaway in Les Misérables [ออนไลน์] ,สืบค้น 9 ตุลาคม 2560 เข้าถึงได้จาก (<https://www.telegraph.co.uk/films/2016/07/10/why-i-walked-out-of-les-misrables/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2. ศึกษาจากภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ

1. ภาพยนตร์เรื่อง Sweeney Todd: The Demon Barber of Fleet Street (2550)
กำกับโดย Tim Burton

ภาพที่ 2.5 แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง Sweeney Todd: The Demon Barber of Fleet Street
ที่มา: ทิม เบอร์ตัน, Sweeney Todd : The Demon Barber of Fleet Street [DVD],
Dreamworks 2550

Sweeney Todd : The Demon Barber of Fleet Street เป็นภาพยนตร์เพลงแนวเขย่าขวัญที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแก้แค้นของ ชายที่มีชื่อว่า สวินนี ทอดด์ เขาเป็นช่างตัดผมชาวอังกฤษฝีมือดีที่ถูกใส่ร้ายจนโดนเนรเทศออกนอกประเทศ เพียงเพราะผู้พิพากษา ชื่อว่า เทอร์พิน ตกหลุมรักภรรยาของเขา เขาเสียภรรยาและบุตรสาว ด้วยความแค้นจึงเป็นเหตุให้เกิดการฆาตกรรมต่อเนื่องด้วยการใช้มีดโกนปาดคอลูกค้าของตนเอง โดยร่วมมือกับ เลิฟเวดต์ หญิงสาวเจ้าของร้านขายผู้ที่คอยแปรรูปศพที่ถูกฆ่าทุกศพ ให้กลายเป็นพายเนื้อเพื่อใช้จำหน่ายในร้านของเธอที่กำลังประสบปัญหาด้านเงินทุน

ซึ่งภาพยนตร์เพลงเรื่องนี้ได้เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าในด้านการผลิต ภาพยนตร์เพลงโดยไร้ซึ่งการเต้นรำ และ ยังคงความเป็นภาพยนตร์เพลงโดยสมบูรณ์ รวมทั้งยังเป็นภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญที่มีแนวท่วงทำนองศิลปะไปในทิศทางที่มีความสมจริง เป็นธรรมชาติ ต่างจากภาพยนตร์เพลงส่วนใหญ่เรื่องอื่นๆ ที่เสื้อผ้า การแต่งหน้า และ ทรงผมถูกจัดแจงเป็นระเบียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ภาพยนตร์เรื่อง 10 Cloverfield Lane (2559) กำกับโดย Dan Trachtenberg

ภาพที่ 2.6 แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง 10 Cloverfield Lane

ที่มา: 10 โคลเวอร์ฟิลด์ เลน [ออนไลน์], สืบค้น 9 ตุลาคม 2560 เข้าถึงได้จาก (<http://dinosauriens.info/?u=10+Cloverfield+Lane++Home++Facebook>)

10 Cloverfield Lane เป็นภาพยนตร์ไซไฟของขวัญ เกี่ยวกับหญิงสาวคนหนึ่งที่ยื่นมาในบ้านชั้นใต้ดินของชายแปลกหน้าที่บอกว่าช่วยชีวิตเธอ และยังบอกเธอว่าโลกภายนอกนั้นมียันตรายที่รออยู่ เธอจะต้องใช้เอาชีวิตรอดในบ้านหลังนี้ให้ได้ ภาพยนตร์เกินครึ่งเรื่องดำเนินเรื่องภายในสถานที่เดียวซึ่งคือภายในบ้าน

ข้าพเจ้าจึงได้แรงบันดาลใจจากภาพยนตร์เรื่องนี้มาเป็นแนวทางในการเขียนบทภาพยนตร์สั้นของข้าพเจ้าให้ภายในเรื่องมีสถานที่หลักเพียงสถานที่เดียว และเป็นภาพยนตร์เพลง

ส่วนที่ 3. ศึกษาข้อมูลในส่วนของเนื้อหาบทภาพยนตร์

จริงหรือกลัา?

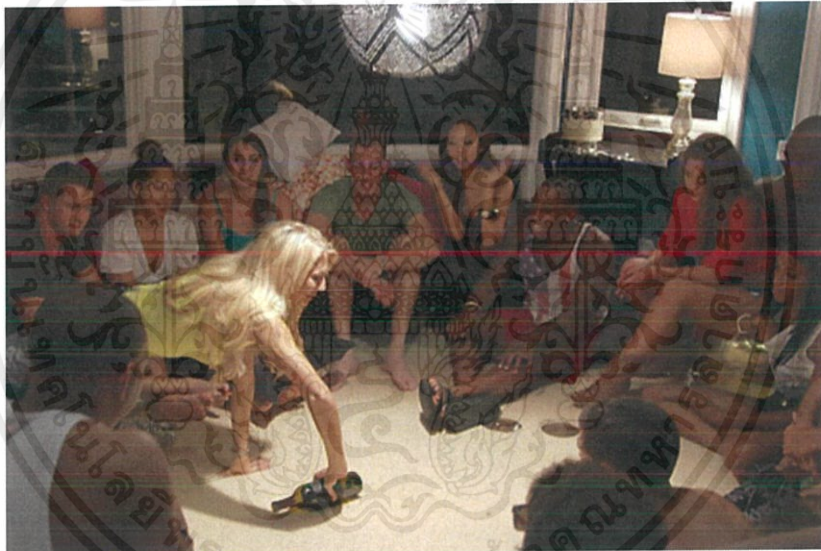
จริงหรือกลัา? เกมที่ทำทายกันด้วยคำพูด จำเป็นต้องมีผู้เล่นสองคนหรือมากกว่า ผู้เล่นจะได้รับทางเลือกระหว่างการตอบคำถามตามความเป็นจริงหรือถูกทำทาย ถ้าไม่เลือกตอบ "ความจริง" ให้ "กลัา" ที่จะทำบางสิ่งแทน ซึ่งทั้งสองอย่างนี้กำหนดโดยผู้เล่นที่ได้เริ่มก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกมนี้เป็นที่นิยมอย่างมากใน หมู่วัยรุ่นและเด็ก

กฎการเล่น Truth or dare

ผู้เล่น 1 เริ่มเกม โดยหมุนขวดเลือกผู้เล่น 2 และถาม "จริงหรือกล้า" หากผู้เล่น 2 เลือก "จริง" ผู้เล่น 1 จะถามคำถามซึ่งโดยปกติจะเป็นเรื่องน่าอับอายซึ่งผู้เล่น 2 ต้องตอบอย่างตรงไปตรงมา ถ้าผู้เล่น 2 เลือก "กล้า" ผู้เล่น 1 จะให้ทำอะไรบางอย่าง อย่างที่น่าอับอายหรืออันตราย ในกรณีที่เลือก "กล้า" แล้วผู้เล่นไม่สามารถกลับไปเลือก "จริง" ได้ อย่างไรก็ตามหากผู้เล่น 2 ไม่ชอบการทำท่าย พวกเขาสามารถขอคนใหม่ ที่จะถามได้แต่ตนเองนั้นจะต้องออกจากเกมโดยไม่มีส่วนร่วมจนกว่าจะยอมทำตามเงื่อนไขที่ทำได้ อนุกรม หลักคือขวดที่ใช้หมุน ทั้งนี้สามารถดัดแปลงได้ตามความชอบของผู้เล่น (Wikipedia, 2556)

ภาพที่ 2.7 เป็นภาพลักษณะการเล่น Truth or Dare ในกลุ่มเพื่อน
ที่มีการใช้ขวดหมุนเพื่อหาผู้ถูกเลือก

ที่มา: truth or dare game [ออนไลน์] ,สืบค้น 10 ตุลาคม 2560 เข้าถึงได้จาก (<http://www.md-health.com/truth-or-dare-questions.html>)

ค้นหาปมในใจ...แก้ไขพฤติกรรม

ปมในใจของคนส่วนใหญ่เกิดจากประสบการณ์ในวัยเด็กครอบครัวที่ล้มเหลว พ่อแม่ที่ไม่ตระหนัก
ในหน้าที่ของตนเอง พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัว สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาทางพฤติกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่เราติดต่อคนรอบข้างได้

สมัยเราเป็นเด็ก เรามักต้องการให้ผู้ใหญ่โดยเฉพาะพ่อแม่สนใจเราชื่นชมในสิ่งที่เราต้องการ ความรู้สึกที่เราเป็นตัวตนเป็นที่รักทำในสิ่งที่ถูกต้อง มีคนชมเชย เราถึงพยายามทำหลายๆอย่างเช่น ล้างจาน วาดรูป ช่วยถือของ และอื่นๆ เพื่อให้ผู้ใหญ่ชื่นชมในสิ่งที่เราทำสิ่งไหนที่ผู้ใหญ่ชื่นชมเราจะทำและติดตัวเรามาจนทุกวันนี้ เช่น การช่วยกวาดบ้านแล้วแม่ชมมักจะโตขึ้นมาเป็นคน รักสะอาด พุดจาแก้แค้น แล้วผู้ใหญ่ขำ ก็จะกลายเป็นคนพุดไม่รู้จักกาลเทศะ เพราะเมื่อเด็กๆเคยพุดแล้วผู้ใหญ่แสดง อាកารถูกใจ แต่ไม่ใช่เด็กทุกคนจะได้ทำอะไรที่พวกเขาพยายามจะทำ ผู้ใหญ่ส่วนมากก็รำคาญจึงเสียงและ บอกว่าอย่าทำเลยแม่ทำเองดีกว่า ยายทำดีกว่า บ้างก็คิดว่าด้วยซ้ำวาดรูปก็ไม่สวย ผู้ใหญ่ก็ บอกว่าไม่ได้ อย่าทำเลยไม่มีพรสวรรค์ ซึ่งเป็นการบ่มเพาะความรู้สึกที่ไม่ยอมทำอะไร ไม่เก่ง ไม่มีค่าทำอะไรก็ผิด เกิดเป็นปมด้อยในใจ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกไม่มีทิศทางในการดำเนินชีวิตไม่มีความฝัน ใช้ชีวิตไปวันๆ แบบไม่มีคุณค่าการกระทำเหล่านี้ของผู้ใหญ่แม้จะไม่ได้ทำอะไรผิดหรือเลวร้ายแต่ก็ไม่สามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้ คับหา อย่างไรก็ตามไม่เจอฝันของตนเองเพราะผู้ใหญ่ไม่เคยสนับสนุนฝันของเขาเลย เขาเคยแสดงพฤติกรรม“มีค่า” แต่ผู้ใหญ่ไม่เคยยอมรับเขา

สิ่งที่อาจอาจจะดูเบาว่าการกล่าวว่แต่ก็ทำร้ายความรู้สึกก็คือ การนิ่งเฉยทำให้เกิดปม ไม่มีคุณค่า ไม่มีตัวตน ดังนั้นเด็กจึงเริ่มพฤติกรรมอื่นเพื่อให้ผู้ใหญ่หันมาสนใจเขาด้วยการแสดงพฤติกรรม ก้าวร้าว เช่น งอแง ดิ้นพรวดๆทุบตีข้าวของ แกล้งผู้อื่นลักขโมยซึ่งสิ่งเหล่านี้รื้อยทั้งรื้อยผู้ใหญ่ต้องหันมาสนใจ ปล่อยใจเอาใจ หรือ อาจรู้สึกว่เด็กแสดงพฤติกรรมนี้เพราะตนเองผิดจึงทำดีด้วยเพื่อลบความรู้สึกผิดของตนเอง ทำให้เขารู้สึกว่เขามีตัวตนแล้ว มีค่าแล้ว เป็นคนทีผู้ใหญ่รักสนใจแล้ว แต่สิ่งที่ผู้ใหญ่กำลังทำอยู่นั้นคือการเริ่มสร้างความก้าวร้าวรุนแรง แสดงออกซึ่งอำนาจ ยกพวกตีกัน ขโมยของทั้งๆทีฐานะตัวเองก็ดีกว่าคนอื่น หรือการ “เรียกร้องความสนใจ” เพราะผู้ใหญ่ยอมรับแต่พฤติกรรมที่ไม่มีค่าของเขา ถ้าพุด ว่เป็นความผิดใคร ส่วนใหญ่มักจะโทษว่เป็นความผิดของเด็ก เด็กเลว แต่จริงๆแล้วไม่ใช่ผู้ใหญ่ทั้งสิ้นที่ ทำให้เขาเป็นแบบนี้เกิดจากปมในใจทีผู้ใหญ่สร้างขึ้น

ปมในใจบางปมสามารถแสดงออกกับคนรักทำให้เกิดสถานการณ์ “เลิกรา” “ถูกทิ้ง” คนเหล่านี้มัก มีปมในใจกับครอบครัวทีถูกพ่อหรือแม่หรือทั้งสองทิ้ง หรือพ่อแม่ทีสนใจแต่เรื่องตัวเอง ปัญหาของตัวเอง ไม่สนใจปัญหาของลูกปล่อยให้อยู่กับญาติ ปู่ ย่า ตา ยาย ซึ่งถึงพวกท่านจะรักหลาน แต่ยังไงก็ไม่สามารถ ขดเซยความรักจากพ่อแม่ได้บางคนยังอยู่กับพ่อหรือแม่ก็จริงแต่อยู่แบบไม่ได้รับความใส่ใจเพราะพ่อแม่ มัวแต่คิดถึงปัญหาของตนเอง เช่นแม่คอยตามไปตบตีเมียน้อยของพ่อ พ่อสนใจแต่เมียใหม่จนลืมลูกเก่า พ่อหรือแม่เจ้าชู้เปลี่ยนคูไม่ซ้ำหน้าโดยธรรมชาติแล้วสิ่งที่เด็กต้องการที สุดคือพ่อแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารทีสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเมื่อเขาไม่ได้ความรักนั้นเขาจะเรียกร้องคนมาชดเชย จึงมักจะมีความรักที่“ซิงสุกก่อนห้าม” คือเร็วกว่าวัยอันควรเพราะปม ลึกๆในใจของเขาก็คือเขาต้องการคนมาชดเชยสิ่งที่ขาดหายสิ่งที่ขาดหาย คือ ความรักของพ่อและแม่ ดังนั้นเด็กจึงต้องเรียกร้องหาความรักที่ขาดไป บางคนเมื่อมีความรักก็จะเรียกร้องให้คนรัก “เติมเต็มสิ่ง ที่ขาดหาย” คนรักต้องมีการเอาใจตลอดเวลา

บางครอบครัวนั้นใช้อารมณ์ระงับปัญหา ตบตีต่อกัน จึงทำให้เกิดปมในใจที่ใหญ่ขึ้น ทำให้เด็กสะสมอารมณ์ที่รุนแรงร่วมด้วย ก่อให้เกิดการทำร้ายร่างกายคนรัก จากความไม่พอใจ ผู้ปกครองควรคำนึงและนึกถึงจิตใจของเด็กๆ และวางปัญหาของตนเองลงบ้าง (อาทิมา, 2556)

ห้องไม่พร้อม

สังคมไทยในปัจจุบันนี้ ปัญหาเรื่องเด็กที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรมีสูงมาก เพราะการคบเพื่อนต่างเพศ เป็นเรื่องที่ปกติของวัยรุ่นในสมัยนี้การติดต่อกันทำได้ง่ายขึ้นผ่านเทคโนโลยี และเด็กก็มีอิสระมากขึ้นในการทำตามใจตนเองมากขึ้น

การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

คือการตั้งครรภ์ที่ทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายยังไม่พร้อม ในช่วงวัยรุ่นการเจริญเติบโต และความสมบูรณ์ ทางร่างกายทำให้เกิดความพร้อมทางภาวะเจริญพันธุ์สูงมาก และส่วนมากยังเป็นนักเรียนอยู่เมื่อเกิด การตั้งครรภ์ อาจจะต้องออกจากโรงเรียนบางคนตัดสินใจด้วยการทำแท้ง ซึ่งเป็นเรื่องที่ผิดทางศีลธรรม การทำแท้งจะส่งผลกระทบต่อจิตใจต่อผู้ทำ และยังส่งผลเสียต่อด้านร่างกายอีกด้วย

สาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นไทยห้องไม่พร้อม หรือตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

1. ไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีและขาดการเอาใจใส่จากพ่อและแม่
2. ขาดการชี้แนะเรื่องเพศสัมพันธ์จากพ่อแม่หรือคนเลี้ยงดู ทำให้เรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปิด
3. เด็กใช้เวลาส่วนมากหมกมุ่นอยู่กับตัวเองมากเกินไป เช่น การใช้งานอินเทอร์เน็ต การดูหนังสือที่ไม่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การเปลี่ยนแปลงฮอร์โมนทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่น
5. ไม่มีความรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง
6. สภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่ เช่น การอยู่หอพักคนเดียว หรือ การเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
7. สื่อต่างๆที่ในปัจจุบันเข้าถึงวัยรุ่นได้ง่ายขึ้น เช่น สื่อลามก หนังสือ ซีดี
8. การอยู่กันสองต่อสองในที่ลับตาคน
9. การใช้สารเสพติด หรือ พวกรื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ทำให้ขาดสติ
10. การเลียนแบบวัฒนธรรมที่ผิดๆจากต่างประเทศ เช่น การอยู่กินกันก่อนการมีเพศสัมพันธ์แบบเก็บแค้น หรือการลองมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน
11. คลั่งวัตถุนิยมจนต้องเอาตัวเข้าแลกเพื่อให้ได้สิ่งของตามที่ต้องการ เช่น ยอมนอนกับผู้ชายเพื่อจะได้เงิน

ผลที่เกิดขึ้นจากการท้องไม่พร้อม หรือตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

1. เสียการเรียน เมื่อมีการตั้งครรภ์เกิดขึ้นจิตใจของฝ่ายหญิงที่ยังไม่พร้อมจะมีลูก ก็จะไม่มีความต้องการเรียนรู้สิ่งใดๆเลย จนในที่สุดจะเป็นปัญหาของการขาดเรียน โดดเรียน บางคนต้องลาออกจากทางโรงเรียน ส่วนใหญ่ปัญหานี้จะมีผลกับฝ่ายหญิงมากกว่าฝ่ายชาย
2. อาจเกิดการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์
วัยรุ่นส่วนมากมักจะไม่ค่อยรู้จักการป้องกันเมื่อต้องการมีเพศสัมพันธ์ความเสี่ยงที่จะติดเชื้อโรคจากอีกฝ่ายจึงเป็นเรื่องง่าย เช่น กามโรค โรคเอดส์ ในส่วนของโรคเอดส์เป็นโรคที่ร้ายแรงมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะยังไม่มีการรักษาที่หายขาดได้ ไม่มีวัคซีนป้องกัน และถ้าหากฝ่ายหญิงตั้งท้องยังส่งผลให้เด็กในครรภ์เป็นโรคไปด้วย

3. สร้างความทุกข์ใจให้กับพ่อแม่ เพราะคนเป็นพ่อแม่ย่อมต้องการเห็นอนาคตที่สดใสของลูก แต่เมื่อลูกท้องไม่พร้อมหรือตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรจึงเป็นเรื่องที่ทำให้ท่านทุกข์ใจมาก
4. เกิดความขัดแย้งในครอบครัว เกี่ยวกับเรื่องการเลี้ยงดูเด็กและเรื่องค่าใช้จ่ายที่ต้องเกิดขึ้นเกี่ยวกับตัวเด็กที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะถ้าหากท้องไม่พร้อม สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็จะไม่พร้อมเช่นกัน
5. เกิดปัญหาหย่าร้างสูงมาก เพราะเด็กที่ท้องไม่พร้อมส่วนมากยังอยู่ในช่วงวัยเรียนหนังสือยังขาดความรับผิดชอบอยู่ และบางคู่มือไม่ได้ตั้งครรรภ์เพราะความรัก แต่เป็นเพียงการอยากลองจึงทำให้ยังไม่พร้อมในการมีครอบครัว (www.maerakluke.com, 2559)

การป้องกันในการท้องก่อนวัยอันควร

การตั้งครรรภ์ในสตรีวัยรุ่นก่อให้เกิดปัญหามากมาย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา ความสำคัญอยู่ที่การป้องกัน ดูแลของพ่อแม่ ผู้ใกล้ชิด โดย

1. ผู้ปกครอง ต้อง ไม่สนับสนุนให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนระยะเวลาอันควร ซึ่งต้องเน้นให้ตระหนักในปัญหาที่ตามมาและเรียนรู้จักการ ดูแล และควบคุมตัวเอง
2. ให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างถูกต้อง ตามวัย ให้รักษาสิ่งที่มีค่ามากที่สุดของผู้หญิง เพศชายก็ให้ระวังเรื่องโรคเอดส์ และโรคติดต่ออื่นๆ รวมทั้งภาวะและปัญหาอื่น ๆ ที่ต้องตามมาอาจจะเรียนไม่จบ อบรมสั่งสอนปลูกฝัง ตั้งแต่วัยยังเล็กๆเช่น ประถมต้นหรือปลายสำคัญที่สุดโดยที่พ่อแม่ผู้ปกครองต้องมีความรู้ในการสอนเช่นกัน
3. ให้มีการปรึกษาหารือระหว่างผู้ปกครอง ครู เด็ก อย่างเปิดเผย จริงใจ
4. ผู้ปกครองต้องทำตัวเสมือนเพื่อน ดูแลใกล้ชิดไม่ให้ห่างให้อยู่ในสายตาเรา หรือให้รู้ว่าทำอะไรอยู่ที่ไหนและคอยสังเกตพฤติกรรมหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ทำและการคบเพื่อนต่างเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นใครมาจากไหน,มีกิจกรรมทำอะไรกันบ้าง ควรรู้จักเพื่อนต่างเพศของลูกด้วย

5. แนะนำสอน และจัดหาเรื่องการคุมกำเนิดแบบฉุกเฉินแก่วัยรุ่น
6. ให้หลีกเลี่ยงเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ทุกชนิด เพราะจะทำให้ขาดสติ ทำอะไรไม่รู้ตัว
7. เวลาไปเที่ยวกับใครที่ไหนก็ควรไปเป็นกลุ่ม

สภาวะความเจ็บปวดจากการถูกรังทำ

'ความเจ็บปวด' ภาวะอาการที่ทำให้เกิดความทุกข์ทรมาน สร้างความเจ็บปวดในใจ มนุษย์ส่วนใหญ่ต้องเคยเจอกับความทรมานกันทั้งนั้นไม่ว่าจะด้านร่างกายที่ตอบสนองกับความเจ็บปวดผ่านร่างที่ถูกกระทำ หรือ แม้กระทั่งจิตใจ ความบอบช้ำที่ถูกสร้างขึ้นเป็นร่อยรอยแห่งความทรมานที่ฝังลึกจนยากที่จะลืม การล่วงละเมิดทางเพศนับเป็นเรื่องราวสะเทือนขวัญที่เกิดขึ้นในสังคมไทยอยู่บ่อยครั้ง ผู้ถูกรังทำส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นกับ เพศหญิง และพบมากในเวลากลางคืน เหตุการณ์การล่วงละเมิดเกิดขึ้นหลากหลาย สถานที่ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นพื้นที่เปลี่ยวไร้ผู้คนและเกิดขึ้นยามดึก ในขณะที่ผู้เสียหายที่ออกมาแจ้งความดำเนินคดีกลับมีจำนวน น้อยมากเนื่องจากเกรงว่าจะกระทบต่อ ชื่อเสียงแต่ความต่างพร้อยแก่ประวัติดังทำให้ผู้ก่อเหตุยับยั้งคงลอยนวลในสังคม

ผลกระทบจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

การถูกล่วงละเมิดทางเพศ ส่วนใหญ่ผู้ถูกรังทำมักเป็นเด็กและผู้หญิงซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆได้ดังนี้

1. ผลกระทบด้านร่างกาย

ผู้ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ร่างกายมักจะได้รับผลกระทบกระเทือน และเกิดอาการบาดเจ็บที่ไม่รุนแรงถึงขั้นรุนแรงมากจากการใช้กำลังขู่เชือด โดยเฉพาะผู้ถูกล่วงละเมิดที่เป็นเด็ก บางรายมีร่างกายที่บอบช้ำเนื่องจาก การถูกรังทำร้าย บางรายอาจติดเชื้อจากบาดแผลปัญหาโรคติดเชื้อทาง เพศสัมพันธ์ บางรายอาจถูกทำร้ายอย่างรุนแรงจนเสียชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผลกระทบด้านอารมณ์และจิตใจ

ผู้ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมักจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และจิตใจซึ่งมีผลต่อการปรับตัวรวมทั้งพัฒนาทางด้านบุคลิกภาพที่อาจจะกระทบกระเทือนได้ ดังนี้

1. เกิดความกลัว ความวิตกกังวลใจควบคุมสถานการณ์รอบตัว และรู้สึกช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ขาดความมั่นใจ , มีอารมณ์โกรธ ฉุนเฉียวง่าย และมีความรู้สึกที่ตนเองแตกต่างจากคนอื่น
2. รู้สึกอับอาย จนเกิดภาวะเครียดและซึมเศร้า ในบางครั้งรุนแรง ถึงขั้นคิดฆ่าตัวตายได้

ผลกระทบด้านพฤติกรรมและบุคลิกภาพ

บุคคลที่ภายหลังจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ อาจส่งผลให้มีพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่เปลี่ยนแปลงไป โดยอาจมีการเรียนที่แย่ลง บางคนอาจหนีจากโรงเรียน หนีออกจากบ้าน หรือประชดชีวิตด้วยการหันมา ใช้สารเสพติด ขายบริการทางเพศ ถ้าหากเกิดการถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือการทารุณทางเพศเป็นประจำ หรือเป็นระยะเวลาในวัยเด็กทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า เมื่อโตขึ้นพฤติกรรมทางเพศอาจผิดปกติไปด้วย อาจมีแนวโน้มจะเป็นอาชญากร และอาชญากรรมทางเพศได้บางคนอาจกลายเป็นคนมีที่ลักษณะยั่ววน มีพฤติกรรมที่ส่ำสอนทางเพศหรืออาจกลายเป็นคนที่เก็บกดได้ ซึ่งเกิดปัญหาต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม

ผลกระทบต่อครอบครัวและชีวิตประจำวัน

การที่บุคคลต้องเผชิญปัญหาหรือเหตุการณ์จากการถูกล่วงละเมิดทางเพศอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ ครอบครัวและชีวิตประจำวัน ได้แก่

1. ถูกส่งไปอยู่ที่อื่น ถ้าพิจารณาว่าบิดา มารดาไม่สามารถดูแลปกป้องได้ หรือถ้าบิดาคนในครอบครัวเป็นผู้กระทำเสียเองจำเป็นต้องแยกผู้ถูกกระทำให้พ้นจากครอบครัวอาจถูกกล่าวโทษว่าเป็นต้นเหตุของเหตุการณ์ โดยอ้างว่าเป็นผู้ยั่วยุยินยอม ทำให้ เครียด ความอายรู้สึกเป็นปมต้องย้ายโรงเรียน ลาออกจากงานย้ายที่อยู่ บางครั้งเสียอนาคตซึ่งอาจทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวแตกแยกได้
2. ในกรณีที่เกิดการตั้งครรภ์ระหว่างอยู่ในวัยเรียนซึ่งเป็นช่วงที่ไม่พร้อมที่จะมีบุตรจะส่งผลกระทบต่อเด็กในครรภ์โดยครอบครัวต้องแบกรับภาระเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของสังคมตามมา

การเยียวยาความรู้สึกของตัวเอง

นอกจากความปลอดภัยด้านสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องดูแล สิ่งสำคัญอยู่ที่ผู้ถูกกระทำ ต้องมองตัวเองในด้านบวก ไม่สิ้นหวัง หรือท้อแท้หมดกำลังใจ หรือปิดกั้นตนเองจากโลกภายนอก เพราะนั่นจะเป็นตัวการทำลายสุขภาพ ทำให้ซึมเศร้า กังวล นอนไม่หลับ หลีกหนีผู้คน ฯลฯ จนคิดโทษ ตัวเองเป็นสาเหตุที่ถูกข่มขืน เช่น รู้สึกผิดที่ไม่ระมัดระวังตนเอง รู้สึกผิดที่เข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้นๆ ตลอดจนรู้สึกโกรธผู้ที่ข่มขืนตนเอง รวมถึงรู้สึกโกรธตัวเอง ซึ่งความรู้สึกนึกคิดเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อ อารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกข่มขืนทางเพศในระยะยาว

ด้วยเหตุนี้การดูแลฟื้นฟูสภาพจิตใจ จึงต้องเริ่มที่ผู้ถูกกระทำ ปรับเปลี่ยนความคิด มีทัศนคติที่ดีกับตัวเอง ไม่ลงโทษตัวเอง หากิจกรรมทำเพื่อผ่อนคลายความเครียด พร้อมเปิดใจรับการดูแลจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น ผู้ปกครอง ญาติ เพื่อน แพทย์ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา รวมถึงจิตแพทย์ ในการเยียวยาจิตใจให้เข้มแข็ง เพื่อให้ใช้ชีวิตที่เป็นปกติสุขได้ในสังคม มีความมั่นใจในตนเอง ทั้งในเรื่องความปลอดภัย ความเชื่อมั่นต่างๆ ในตัวเองและสิ่งรอบข้าง แล้ววันหนึ่งความทรงจำที่เลวร้ายจะกลายเป็นอดีต (stu.rbru.ac.th, 2560)

ส่วนที่ 4. ศึกษาจากการปฏิบัติจริง

ภาพที่ 2.8 แสดงภาพจาก test scene ของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้มีการทดลองถ่ายทำขึ้นมาหนึ่งฉาก มีขั้นตอนดังนี้

1. เขียนบทขึ้นมาเพียงหนึ่งฉาก
2. เลือกเพลงที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับบท
3. คัดเลือกนักแสดง
4. เข้าห้องอัด และทำการอัดเพลง
5. ถ่ายทำ
6. ลำดับภาพ และ ทำสกอร์ประกอบ

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ทดลองถ่ายทำมาหนึ่งฉาก ก็ตระหนักถึงปัญหา ข้อดี และข้อเสีย ที่เกิดขึ้น ดังนี้

ข้อดี

1. ไม่ได้ทำให้เกิดความรู้สึกตลก เนื่องจากตัวละครมีการสลับพูดและร้องเพลง
2. มุกล้อแสดงถึงความผิดปกติของฉาก

ข้อเสีย

1. การถ่ายทำแบบ static ทำให้เรื่องมีความไม่น่าสนใจ
2. การที่ตัวละครร้องเพลงขึ้นมาอย่างกะทันหัน ทำให้คนดูหลุดจากจินตนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

1. ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

1.1 ประเด็น (Theme)

ในบางปัญหาเราก็ไม่สามารถแก้มันได้อย่างสมบูรณ์

1.2 ประโยคขาย (Logline)

เพื่อนซี้สามคนที่เคยมีปัญหากันบางอย่างได้กลับมารวมตัวกันอีกครั้งในบ้านหลังหนึ่งทำให้พวกเขาได้รู้ความจริงบางอย่าง

1.3 โครงเรื่องย่อ (Synopsis)

แอนได้ขับรถมาที่บ้านพักตากอากาศของเธอที่ต่างจังหวัดหลังจากทะเลาะกับสามีและได้ชักชวนเพื่อนซี้ของเธอ พรานและซินให้มาเจอกันโดยที่ทั้งสองไม่รู้ เพื่อหวังจะคืนดีการทะเลาะกันระหว่างทั้งคู่ แต่เมื่อพรานและซินมาถึงเหตุการณ์กลับยิ่งเลวร้ายลงเรื่อยๆ ทั้งคู่มีการทะเลาะกัน และในคืนนั้นมีการเล่นทรูทอร์แดร์ทำให้พรานได้เผยปมในใจของตนเองว่าในอดีตเธอถูกข่มขืนเนื่องจากซินไม่มาตามนัด ซึ่งนั่นก็ทำให้ซินเผลอพูดความจริงออกไปว่าเธอตั้งใจผิตนคืนนั้นเองและสุดท้ายการกลับมารวมตัวกันหวังที่จะคืนดีกันของทั้งสามทำให้ทั้งสามคนไม่อาจจะกลับมาเป็นเพื่อนกันได้อีกต่อไป

1.4 โครงเรื่องขยาย (Treatment)

Sequence A พรานเดินทางมาถึงบ้านพักของเธอเธอเปิดบ้านและเริ่มลงมือทำความสะอาด จัดเตรียมข้าวของให้พร้อมต้อนรับการมาเยือนของเพื่อนซี้ทั้งสองของเธอ และเธอบังเอิญเจอรอยรั่วบนเพดานเธอจึงปิดมันเอาไว้

Sequence B พรานเดินทางมาถึงบ้านและหอบเอาข้าวของเขามาพวกเขาคุยกันถึงเรื่องสามีและลูกของเธอก่อนจะมีเสียงรถอีกคันหนึ่ง และเมื่อประตูบ้านเปิดออกพรานก็พบว่าเธอไม่ได้ถูกข่มขืนมาคนเดียว คนที่ยืนอยู่หน้าประตูคือซินเพื่อนเก่าของเธอที่เคยมีปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence C แอนตั้งใจทำอาหารให้เพื่อนทั้งสองกินแต่การออกความเห็นของพราว และซินไม่เคยตรงกันเลยแม้แต่น้อยนั่นทำให้พราวอึดอัดและขอกลับก่อนแอนพยายามรั้งไว้แต่พราว ไม่ฟัง พราวจึงเริ่มสาธยายว่าซินเคยทำอะไรเอาไว้และนำไปสู่การทะเลาะกัน ในที่สุดพราวทนต่อไปไม่ไหว จึงเดินออกจากบ้านและขึ้นรถไปแต่รถเธอดันยางแตกก่อนจะขับออกไปเสียอีก

Sequence D ทั้งสามต้องจำใจมานั่งดูทีวีด้วยกันจนมืดแอนได้รับโทรศัพท์จากพ่อจึงขอปลีก ตัวออกไปคุยซึ่งนั่นทำให้เธอรู้ว่าสามีของเธอที่กำลังจะหย่าจะขอเอาตัวลูกของเธอไป

Sequence E แอนกลับเข้ามาที่ห้องนั่งเล่นและเสนอให้หาอะไรทำกัน สุดท้ายจบด้วยการ ตกลงว่าจะเล่นทรูทอร์แคร์ซึ่งการถามคำถามก็รุนแรงขึ้นเรื่อยๆจนพราวถูกทำให้กินปลาร้า ของที่ เธอเกลียดที่สุดแต่เธอก็กินมันและนั่นทำให้เธออ้วกออกมา

Sequence F แอนต่อว่าซินว่าทำรุนแรงเกินไป ซินจึงเปิดใจถามพราวว่าทำไมถึงเกลียด เธอขนาดนั้น ซึ่งพราวก็เล่าเหตุการณ์ทั้งหมดให้ฟังว่าคืนที่เธอนัดกับซินแล้วซินไม่มาเธอถูกข่มขืน ซินและแอนตกใจกับสิ่งที่ตนได้ยินเป็นอย่างมากก่อนซินจะขอโทษและแผลพุดออกไปว่า คืนนั้นเธอ ตั้งใจผิดนัด ทำให้พราวโกรธจัดและออกจากบ้านไป ตามด้วยซินที่เสียหน้าจึงหนีไปเช่นกัน

Sequence G แอนอยู่ในบ้านลำพังก่อนที่รอยรั่วที่เธอปิดนั้นกลับมารั่วเหมือนเดิมอีกรอบ แล้วเธอก็เริ่มร้องไห้

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

ปลายทางของความน่าจะเป็น - From Where We Begin

INTRO SCENE

ภายนอก/ผ้า/กลางคืน

ตัวละคร : พราว/เพื่อนชาย1/เพื่อนชาย2

พราวมารอขึ้นไปเที่ยว แต่ขึ้นไม่มา

ในคืนหนึ่งหน้าผ้า เสียงเบสดังหึ่มๆมาเป็นจังหวะจากในตัวร้าน
แสงจากจอมือถือสาดให้เห็นสีหน้าของพราวที่ไม่ค่อยพอใจกับการรอที่นานขนาดนี้
เพื่อนชายสองคนออกมาตามเธอให้เข้าไปในผ้า

ชาย1

เข้ามาก่อนเถอะ เดี่ยวมันก็มา

พราวเปิดมือถือดูเวลา ก่อนจะตัดสินใจเดินเข้าไปในร้านอย่างหงุดหงิด
ชายทั้งสองเกาหัวก่อนจะตามเข้าไปและปิดประตู

ตัดไป

SCENE 1 เปิดบ้าน

ภายใน/บ้านพัก/กลางวัน

ตัวละคร : แอน

รถคันหนึ่งแล่นมาจอดอยู่ที่หน้าบ้านพัก

แอนก้าวลงมาจากรถพร้อมกระเป๋าของเธอ

เสียงกลอนประตูถูกไขดังขึ้นในบ้านที่เงียบสงัด แอนเปิดประตูเข้ามาในบ้าน

เผยให้เห็นสภาพภายในบ้านที่ค่อนข้างเก่าและไม่ได้ใช้งานมานาน ของบางอย่างถูกเอาผ้าคลุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Musical #1

แอนเริ่มดึงผ้าคลุมและเก็บกวาดบ้านอย่างมีความสุข

แอน

รู้สึกได้ถึงวันเวลาที่เลยผ่านไป จดจำในหัวใจ และมองออกไปทุกครั้งที่ได้ยินเสียงของเธอ

จะกี่วัน จะกี่ปี ยังรอตรงนี้อย่างเหมือนเดิม ยังเฝ้ารอ ได้พบเธอและในวันนี้ คิดถึงอยู่ทุกวัน และรอคอยวันได้เจอกันสักที ขอแค่เธออยู่ด้วยกัน อย่างนี้ ที่เดิมที่เคยมีกัน

คิดถึงอยู่ทุกวัน และรอคอยวันได้เจอกันสักที ขอแค่เธออยู่ด้วยกัน อย่างนี้ ที่เดิมที่เคยมีกัน

ตัดไป

SCENE 2 ดึงๆ

ภายใน/บ้านพัก/กลางวัน

ตัวละคร : แอน/พราว

น้ำหยดลงบนพื้นเป็นจังหวะซ้ำ

แอนเงยหน้ามองรอยรั่วต่างๆอย่างใช้ความคิดก่อนจะเดินออกไปหยิบเทป และเลื่อนแก้อั้วเข้ามา

แอนใช้เทปปิดรอยรั่วนั้นลงก่อนจะยิ้มอย่างพอใจ

แอนเดินเข้าไปล้างมือในครัวพร้อมทั้งคุยโทรศัพท์กับบ๊ิกไปด้วย

แอน

บ๊ิกอย่าให้ลูกกินหวานมากนะ แล้วก็อย่าให้อนตึกมาด้วย อย่าลืมล่ะ...

แล้ววันศุกร์เราจะเข้าไปรับที่บ้านนะ

และในขณะนั้นเสียงกดออกดบ้านก็ดังขึ้นแอนรีบหันไปมองต้นเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แอน
 แค้นี่ก่อนนะ เพื่อนมาแล้ว

ตัดไป

SCENE 2.2 บังเอิญหรือตั้งใจ
 ภายนอก/หน้าบ้าน/กลางวัน
 ตัวละคร : แอน/พราว/ซิน

แอนเปิดประตูบ้านเพื่อดูว่าใครมา

พราว

เอ้าถื้อ (ยื่นถุงในมือให้แอนรับ) ร้อนจังวะ มึงกินะ
 จะมาเลิกอะไรกันตอนนี้...

พราวแทรกตัวเข้ามาในบ้าน แอนหอบของตามมา

พราว

(หยุดเดินแล้วหันหาแอน) แล้วเกิดอะไรขึ้น
 หนักถึงขนาดนัดกุมมาเนีย

แอน

ก็จะหย่ากันสิ้นเดือนอะ (หยิบผักชีออกมาจากถุง)

ตอนนี้ก็กำลังมีปัญหากันอยู่

พราว

ก็ไม่เห็นมึงเศร้าอะไรนี่หว่า...เดี๋ยวหลังจากนี้เจ๊จะพาไปหาหนุ่มเด็ดๆกินเอง
 ต้อนรับความโสดเอาปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พร่าวหัวเราะ แอนหัวเราะเบาๆตาม

พร่าว

เออ แล้วมึงไม่ชวนคนอื่นมาด้วยวะ ไอ้ตาลไอ้พิมพวกนั้นอะ
สองคนมันจะไม่เหงาไปเหรอะ?

ไม่ทันที่แอนจะพูดอะไรซินก็เปิดประตูเข้ามา

ซิน

แอน บ้านมึงเม่งหาโคตรยาก

พร่าวหันหน้ากลับมาหาแอนด้วยความไม่พอใจ แอนยิ้มแห้งตอบ

ตัดไป

Scene3 เผ็ดกลางๆ

ภายใน/บ้านพัก/กลางวัน

ตัวละคร : แอน/พร่าว/ซิน

แอนกำลังหันผักอยู่นอกบ้านเพื่อเตรียมประกอบอาหาร

พร่าวและซินนั่งเล่นโทรศัพท์กันอยู่คนละมุมของห้องนั่งเล่น แอนเหลือบตามองทั้งคู่ด้วยความอึดอัด

แอน

เอ่อ... พวกมึงง! จะเอาเผ็ดมากปะวะ

ซิน/พร่าว

ขอเผ็ดๆ/ไม่เผ็ดละกัน

ทั้งคู่ตอบแล้วหันมองหน้ากัน

แอน

(ยิ้มแห้งๆ)...จ๋า... กลางๆละกันเนอะ...

ซีนลุกขึ้นเดินมานอกบ้าน

ซีน

สรุปมึงจะเลิกจริงหรือ ทำไมวะ

แอน

ก็...หลายอย่างว่ะ เขาบอกว่ากูซี้จัดการเกินไป
อึดอัดอะไรบางอย่างแล้วก็ไม่รู้ดี...กว่ากูทำลายอย่างแบบที่คิดว่า....

ซีน

อันนี้แตกได้ปะวะ(ชูงวงนมที่รัดอยู่ในตู้เย็นขึ้นมาถาม)

ซีนตบตบไม่ยอมให้เพื่อนเศร้า
แอนหันไปมองแล้วพยักหน้าเบาๆ

ซีน

เออ พร่าวไม่เห็นมันจะคุยอะไรกะกูซักคำ
ไอ้แผนคืนดีมึงล่มละมั้งเนี่ย

แอน

มึงก็ชวนมันคุยสิวะ เรื่องชีวิตมัน งานมันอะไรเงี้ย

ซีนพยักหน้าเบาพยายามนึกภาพตามก่อนจะเดินกลับไปนั่งลงข้างๆพร่าว
พร่าวหันมองเบาๆ ซีนยื่นชูงวงนมมาให้

ซีน

แตกมะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรราวสายหน้า

ซีน

อะ... ชวนแล้วน้ำ...(หันไปกินเอง) เชี่ยทำไมเปรี้ยววะ

พรราวนิ่ง ซีนมองพรราวอย่างลึกลับก่อนจะยกมือขึ้นสะกิด(แต่แรงไปหน่อยจนพรราวตัวโยก)

พรราว

อะไร

ซีน

ชีวิตมึงเป็นไงบ้างวะ

พรราว

(หันกลับไปเล่นโทรศัพท์)..... ก็เรื่อยๆ

ซีน

อืม..... เทรอ...น่าเบื่อเนอะ(ซ้ำ)

พรราวหันมาหาอย่างไม่เข้าใจว่าจะสื่ออะไร

พรราวเขี่ยหน้าจอโทรศัพท์ของตัวเองต่อก่อนจะตัดสินใจลุกขึ้นมาที่นอกบ้านและเริ่มหยิบผักขึ้นมามองจากนั้นก็เดินเข้าไปข้างๆ แอน

พรราว

(กระซิบ) ทำไมมึงไม่บอกระว่ามันจะมาด้วย...กูกลับละนะ(เดินออก)

แอน

เดี๋ยวก ...มึงก็หายๆ โกรธมันได้แล้วมั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรราวเงียบไม่ตอบใดๆทั้งสิ้น

แอน

ที่กู่บัดแค่พวกมึงสองคนเพราะกู่สนิทกับพวกมึงที่สุคนะ
กู่อยากให้นันกลับมาเป็นเหมือนเดิมอะ ซีนมันก็ดูไม่ได้งอนอะไรมึงแล้ว

ทั้งคุ่มองมาที่ซินที่กำลังนั่งเล่น และหันมายิ้มให้
พรราวเดินออกจากห้องครัวและเดินไปจะเก็บกระเป๋าออกจากบ้าน แอนเดินตามมาอย่างรวดเร็ว

แอน

มึงเรื่องมันก็ผ่านกันมานานมากแล้ว... ยังจะมาโกรธอะไรกันอีกวะพรราว

พรราวนึกตามและทำท่าเหมือนจะเข้าใจที่แอนพูด

Musical #2

แต่สุดท้ายพรราวก็เริ่มต่อว่าซิน

พรราว

เนิ่นนาน ผ่านมาแล้ว ฉันจะยอมภ้ย

ไม่โกรธเคืองอะไร ไม่คิดติดใจกันอีก

(ดนตรีเปลี่ยนจังหวะ)

คิดว่าฉันคิดแบบนี้ได้หรือยัง

ต้องไม่ใช่คนอย่างมันแน่นอน ซี้เกียจ ซี้เมาท์ ซี้เมา เมื่อก่อน

ไม่ยากคิดเลยว่าเคยเป็นเพื่อนกัน

ซิน

คิดว่าเธอเป็นคนเดียวที่คิดหรือไง

คิดว่าฉันไม่รำคาญเธอหรือไง

ชอบองแเง เอาแต่ใจ ไม่เข้าใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่อยากคิดเลยว่าเคยเป็นเพื่อนกัน

พราว/ซีน
และวันนี้เธอวันสุดท้าย

พราว

ฉันไม่อาจทนไม่อยากฟัง ทุกคำแก้ตัวที่เธอใช้
วันนั้นเธอทำ ทำอะไรกับฉันเธอยังจำได้ไหม

ซีน

ผินผวนแค่วันเดียว แค่ครั้งเดียว ไม่รู้เธอจะเก็บไปคิดขนาดไหน
งี่เง่าเกินไป มันเกินไป จะเลิกกันด้วยเรื่องแค่นี้ก็แล้วแต่เธอ

พราว

สุดท้ายไม่อาจทน

ซีน

ก็ไม่ต้องทน

พราว

ฉันขอพอกทีกับเรื่องนี้

ซีน

ก็ออกไป

พราว

จากนี้และต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จีน
ตลอดไป

พราว/จีน
ไม่ขอมาเจอกับเธอแล้ว ให้มันจบ

พราวเปิดประตูออกไปนอกบ้านทิ้งไว้ให้แอนและจีนยืนนั่งกันอยู่ในบ้าน
ซึกพักมีเสียงเหมือนระเบิดเกิดขึ้น แอนและจีนรีบเปิดประตูออกไปดู พบวารถของพราววางแตก
พราวเดินลงมาจากรถ

พราว
แม่เอ๊ย

ตัดไป

Scene4 ละครหลังข่าว
ภายใน/บ้านพัก/กลางคืน
ตัวละคร : แอน/พราว/จีน

พราว แอน และจีน นั่งรวมกันอยู่ที่ห้องนั่งเล่นหน้าทีวี แอนกำลังดูซีรีส์อย่างใจจดใจจ่อ
ด้านซ้ายเป็นจีนที่นั่งจัดการกับอาหารตรงหน้า
ส่วนแอนที่อยู่ด้านขวาก็นั่งชมวดคิ้วอย่างไม่สบอารมณ์พลาญยกโทรศัพท์ดูเวลา
อยู่ๆแอนก็ขำลั่นกับมุกในซีรีส์ก่อนจะหันไปหาเพื่อนทั้งสอง

แอน
ไอ้เหี้ย คิดได้ไงวะ (ขำ)

เพื่อนทั้งสองนั่งสนิท

แอน

เอาจริงๆก็ว่ามันไม่ตลกเท่าไรหรอกเนอะ...

แอนหยิบรีโมตขึ้นมาเปลี่ยนช่อง

O.S. ทวี

ทำไมเราต้องมาเจอกันด้วยวะ!

ซีนและพรราวหันมามองทีวี

O.S.ทวี

คิดว่าฉันอยากมาเจอแกรี่งี้หะ!

แอนคว้ารีโมตรีบเปลี่ยนช่อง

O.S.ทวี

ที่เธอทำมันแรงเกินไป เกินคนรับไหว ใครจะทน...

แอนกดเปลี่ยนช่อง

O.S.ทวี

คุณนั่นแหละผิด

เปลี่ยนช่อง

O.S.ทวี

ฉันจะไม่ทนแล้ว/ เราเลิกกัน/ ออกไป!!/ เออเลิกก็เลิก!!!!

ทีวีถูกปิด แอนหอบเล็กน้อยก่อนวางรีโมตลง

แอน

รายการเดี๋ยวนี้นะ.... ไม่ค่อยมีอะไรดีจ้ะเลย...(ข้าแห่ง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชินและพราวหันไปทำกิจกรรมของตนต่อ แอนนั่งเขี่ยรีโมตเล่น
ทันใดนั้นเสียงโทรศัพท์ของแอนก็ดังขึ้น แอนรับโทรศัพท์และลุกออกไปจากตรงนั้น

แอน

ค่ะ

พ่อ

เอ้อแอน คือพอดีมันมีงานค้างลากยาวมาตั้งแต่ต้นเดือนเลย... ปีนี้พ่อคงไม่ได้ไปเหมือนเดิมนะ

ฝากขอโทษแม่เค้าด้วยล่ะ

แอน

อ้อได้ค่ะ

แอนวางสายก่อนจะกลั้นน้ำตา แต่เธอก็ทำไม่สำเร็จ

O.S.พราว

เมื่อไหร่คนซ่อมรถจะมาวะ

แอนรีบปาดน้ำตาตัวเองออกจากรู้สึกนั้นก็เดินกลับไปห้องนั่งเล่นด้วยท่าทางยื้มแย้ม

แอน

หาอะไรเล่นกันดีกว่า! ฆ่าเวลา

ทั้งสองเงยหน้าขึ้นมองแอนที่ตีต้ำผิตปกติ

ชิน

เล่นอะไรวะ?

แอน

เกมส์เศรษฐี?

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิน
ไอ้เหี้ยไม่เอา

แอน
บันไดงู

พราวดกขวดเปียร์จนหมดก่อนจะวางลงที่พื้นตรงกลางด้วยอารมณ์ที่เพื่อนๆ เค้าไม่ได้
ทั้งสามคนนั่งสงบ

แอน
กว่ามันคงไม่เหมาะจะเล่นตอนนี้มั้ง?

ชินเขยิบเข่าวาง

ชิน
เอาดี น่าสนุกดีออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งสองมองหน้ากัน แอนจึงต้องค่อยๆนั่งลงในวงอย่างไม่เต็มใจ
เมื่อพราวเห็นว่านั่งกันครบแล้ว พราวก็เริ่มหมუნขวด

ตัดไป

SCENE 5 Truth or dare

ภายใน/บ้านพัก/กลางคืน

ตัวละคร : แอน/พราว/ซีน

เข็มของนาฬิกาเดินมาหยุดอยู่ที่เลข 9
ทั้งสามนั่งล้อมวงกันที่เดิมเพิ่มเติมคือเศษขนม
จานขามและสภาพของทั้งสามที่ผ่านการDareมาแล้วหลายรอบ

แอน
Truth

ซีน
ที่แกล่กับพี่บีกเพราะว่าอะไร

แอน
ไอ้ซีน เล่นแผลงเลยอ่ะ

ซีนขำอย่างสนุกสนาน

แอน

ก็ความเห็นไม่ตรงกัน... ประมาณนั้นอ่ะ

ซีน

นอกใจเหรอะ?

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แอน
จบตาแล้ว

แอนหมุนขวดต่อและมาหยุดที่หน้าตัวเอง

ซีน
นอกใจเธออะ?

แอนถอนหายใจเล็กน้อย

แอน
เปล่า... แค่แบบ... มันไม่ใช่ ไปต่อไม่ได้ก็เลิกอะมึง หมุนนะ

แอนหมุนต่อไปหยุดที่ซีน

แอน
โดนบ้างละมึง

ซีน
Truth มา

แอนทำท่าเหมือนจะขัดขึ้นมามีความจริงแล้วเป็นตาของเธอ แต่ก็ไม่ได้ขัดเมื่อเห็นสีหน้าของเพื่อนเหมือนมีความในใจ

พราว
ทำไมมึงถึงไม่ไป...

ซีน
ห๊ะ?

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พราว
ทำไมมึงถึงผิติดกับกู?

ซีน
ฝังใจอะไรขนาดนั้นอะ ก็เคยบอกไปแล้วนี่ว่าแม่กูป่วย

ซีนตอบปนขำเล็กๆ ไม่คิดว่าพราวจะถามเรื่องนี้อีก

พราว
ห้ามต่อแอสติ
ซีน
อย่างเงาได้ปะ จะเอาให้กูผิติดให้ได้อะ หัดฟังคนอื่นบ้าง
ซีนเริ่มมีอาการหงุดหงิดเล็กน้อยที่พราวเริ่มเงา แต่ก็หมุนขวดต่อ
ขวดหยุดหมุนตรงหน้าพราว

พราว
Dare
แอน
อีกแล้วอ่อวะ มึงแหม่งใจถึงวะ

ซีน
กลัวพวกกูถามอะไรอยู่วะ

พราว
ทำไมทำ ไมงั้นกูหมุนต่ออะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรวยื่นมือไปจับขวดเบียร์

ซีน

กูเอง!

พรวยเงยหน้าขึ้นมามอง

ซีนลุกขึ้นออกไปจากวงและกลับเข้ามาพร้อมปลาร้าในงานวางตรงหน้าพรวย

พรวยเอามือปิดปาก

ซีน

แตกให้หมดนี้ หรือไม่ก็เลือก truth

แอนมองหน้าซีน พรวยจ้องมองไปยังงานข้างหน้า

ซีนมองด้วยสีหน้าเป็นกังวลเล็กๆ

Scene6 ระบาย

ภายนอก/บ้าน/กลางคืน

ตัวละคร : แอน/พรวย/ซีน

เสียงอ้วกดังเป็นระลอกๆ แอนลูบหลังพรวยอยู่ และมีซีนยืนดูอยู่ห่างๆ

แอน

มึงก็เล่นแรงไปอีซีน

ซีน

ใครจะคิดว่ามันจะยกชดวะ ปกติแค่เห็นก็อ้วกแตกละ

พรวยเงยหน้าขึ้นมาแล้วเข็ดปาก จากนั้นก็โอเบาๆ แล้วก็เดินเชกกลับเข้าบ้านผ่านซีนไปโดยไม่มองหน้า

ซีน

พรวย ถ้ามจริงเหอะมึงโกรธอะไรกูวะ

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พราว
หมด...ตามึงไปแล้ว...

ซีน
กูไม่ได้ถามในเกมส์ แต่กูถามมึงในฐานะเพื่อน!

พราวนึ่งเจียบไม่ตอบ แอนหันไปหาพราว

แอน
กูไม่รู้ณะว่ามึงเป็นอะไร กูพยายามจะเข้าใจมึงนะพราว
แต่แบบนี้กว่ามันก็จะเฝ้าเกินไปวะ

พราว
ก็พวกมึงไม่รู้เิงว่ากูเจออะไรมา!

พราวหันกลับมา ทุกคนต่างตกใจ

Musical#3

พราวมองหน้าเพื่อนๆก่อนจะเล่า

พราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คืนที่ฟ้ามืดในวันนั้น เธอกับฉันนัดกันมาเจอ
 จำได้มั๊ย ว่าทำอะไร เอาไว้กับ ฉันต้องทนรอ
 นานแค่ไหนไม่คิดจะบอกกันซักคำ ฉันต้องทนอยู่ ยังรออยู่
 เวลาผ่านไป เมื่อแสงของไฟก็มืดลง มีเพียงฉันและผู้คน
 ผู้หญิงคนนึง ท่ามกลางกลุ่มคน เธอคนนั้น ไม่อาจขัดขืนคนรอบกาย
 จนสุดท้าย เวลาผ่านไป ผู้คนเหล่านั้น
 เธอไม่รู้อยากหนีกลับไปแต่เขาคนนั้น ก็ไม่ยอม
 ขัดขืนเท่าไรยิ่งไร้หนทางไป
 เธอไม่ยอมก็ถูกลากเธอไป ผ่านแสงไฟ ไม่เห็นแม่เพียงแคผู้คน
 กรีดร้องให้ตายก็ไม่มีใครได้ยิน ร้องเท่าไร
 เธอพยายามหมดแล้วทุกทางที่มีแต่ในที่สุดแล้ว

ซีนค่อยๆเข้าไปหาพราวด้วยความรู้สึกผิดอยู่เต็มอก ทำอะไรไม่ถูก
 จะกอดปลอบเพื่อนหรือจะจับมือให้กำลังใจ

ซีน

กู...กูขอโทษกูก็แค่ไม่คิดว่าการที่กูไปกับเห็นมันจะทำให้เรื่องมันแย่นะตอนนี้กู
 ไม่ได้ตั้งใจจะให้ เรื่องแบบนี้มันเกิดขึ้นเลยนะพราว

พราวยื่นร้องไห้ไม่พูดอะไรหลังจากได้ยิน

แอน

(แอนนิ่งไปครู่หนึ่ง) แต่ไหน... ตอนนั้นมึงบอกว่า แม่มึงป่วยกระทันหัน...

แอนหันไปมองหน้าซีนแบบไม่เชื่อสายตา ซีนก้มหน้าและรับรู้่ว่าตัวเองพลาดผลอพุดความจริงออกไป

พราวพยายามที่จะกลั้นน้ำตา ทำให้ตัวเองรู้สึกเหมือนเข็มแข็ง

พราว

กูว่าจริงๆ เราไม่ต้องมาเจอกันอีกเลยจะดีกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุดท้ายพราก็เดินออกไปขึ้นห้อง แอนพยายามรั้งแต่พร่าไม่ฟังใดๆทั้งสิ้น
 แอนหันกลับมามองขึ้นด้วยอารมณ์ที่หลากหลาย
 ซีนก้มหน้าอยู่สักครู่ก่อนจะตัดสินใจสตาร์ตรถแล้วขับออกไป

ตัดไป

Scene7 หยด

ภายใน/บ้านพัก/กลางคืน

ตัวละคร : แอน

แอนเดินกลับเข้ามาในบ้านที่ไร้คนอยู่ ก่อนจะเก็บจาน แก้ว เข้าห้องครัว
 ข้อความก็ถูกส่งเข้าโทรศัพท์ของเธอ ระหว่างที่เธอดูโทรศัพท์อยู่ก็รู้สึกว่ามีน้ำมาสัมผัสไหล่เธอ
 เมื่อเธอเงยหน้าขึ้นไปก็พบว่าน้ำมันซึมออกมาจากเทปที่เธอแปะไว้
 น้ำจากเพดานหยดลงมาป็นจังหวะใส่ใบหน้าของเธอ ไหลอาบไปตามแก้ม
 และตามมาด้วยเสียงร้องไห้เบาๆ.... แม่เสเซสจากบีกส่งมาบอกว่า

‘ส่งลูกเข้านอนแล้วนะ’

แอนปาดน้ำตา

บทที่ 4

การสร้างสรรคงานภาพยนตร์

การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายภาพยนตร์ (Pre-Production)

เมื่อข้าพเจ้าได้บทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์แล้ว ข้าพเจ้าได้ไปหาใหญ่ ที่ The Nestville เพื่อไปลงพื้นที่จริง ดูพื้นที่ว่าเหมาะสมแก่การถ่ายทำ และบล็อกช็อตในแต่ละฉากไว้ และเริ่มวางตารางวันถ่ายทำ ตั้งแต่เดือน มกราคม เพื่อเตรียมงานถ่าย นักแสดงจำเป็นจะต้องไปถ่ายทำเป็นเวลาติดกัน 3 วัน เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำอยู่ไกล แบ่งเป็น 2 ช่วง โดยอีกช่วงจะถ่ายทำเป็นเวลา 1 วัน ในกรุงเทพฯ ข้าพเจ้าในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์ ต้องตีความบทภาพยนตร์ ทั้งเรื่องของตัวละคร สถานที่ภายในเรื่อง เครื่องแต่งกาย ให้มีความสอดคล้องกับบทภาพยนตร์มากที่สุด

การคัดเลือกนักแสดง

บทภาพยนตร์เรื่องนี้เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนที่ไม่ไว้เนื้อเชื่อใจกัน ข้าพเจ้าจึงศึกษาการใช้ชีวิตของผู้คนรอบตัว และหาลักษณะทางกายภาพที่ต้องการได้ชัดเจน

บทบาทที่ต้องการ

แอน (24 ปี) สาวที่มีความเป็นผู้ใหญ่สูง เธอมีลูกคนแรกเมื่อตอนอายุ 19 ทำให้เธอออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน และไม่ได้เรียนต่อเพราะต้องอยู่เลี้ยงลูกเพียงคนเดียว เธอผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบาก ตั้งแต่เธอรู้อย่างที่ห้อง เธอบอกคนอื่น ๆ ว่าครอบครัวเข้าใจ ทำให้เธอผ่านเหตุการณ์นี้มาได้ โดยไม่สนใจเสียงนินทาว่าร้ายใดๆ เธอเรียนรู้ความเป็นแม่ ความอดทน และการให้อภัย ทำให้แอนเป็นผู้ใหญ่ที่สุดในกลุ่ม

พราว (24 ปี) สาวไฮโซ ที่แต่งตัว และใช้ของมีระดับ เนื่องจากครอบครัวของเธอเป็นคนมีฐานะ มีนิสัยไม่ค่อยแคร์คนอื่นมากนัก พุดจาตรงไปตรงมา ไม่รักษาน้ำใจ พยายามทำให้ตัวเองเด่น และชอบอวดอ้างเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คนมองว่าเธอพิเศษกว่าใคร ทั้งนี้ ก็เพื่อลดปมปัญหาของเธอที่มีในตอนเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปี2 ที่เธอเที่ยวกลางคืน และถูกข่มขืนเพราะเพื่อนของเธอไม่ไปตามนัด มันเป็นเรื่องที่เธอรับไม่ได้ เธอจึงพยายามทำตัวให้โดดเด่น เพื่อกลบเรื่องเลวร้ายที่ลอกหลอนในใจเธอ โดยมักจะมินิกซ์ดื่ม แอลกอฮอล์อยู่ตลอดเวลา

ซิน (24 ปี) สาวหน้าตาดี รักเพื่อน แต่บางครั้งกลับมีความเห็นแก่ตัว และคิดน้อยเกินไป ไม่ค่อยคิดก่อนทำและพูด แต่สักๆแล้วเธอไม่ได้เป็นคนคิดร้าย เธอมีความหัวรั้น และไม่ยอมคน เนื่องจากซินเป็นน้องเล็กสุดของครอบครัว เธอจึงถูกเลี้ยงมาอย่างตามใจ และติดนิสัยเหล่านี้มา

การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงเป็นส่วนที่มีความสำคัญสำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ เนื่องจากภาพยนตร์ของ ข้าพเจ้าเป็นภาพยนตร์เพลง ซึ่งเนื้อหาส่วนมากจะถูกนำเสนอออกมาด้วยเพลง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องค้นหานักแสดงที่มีความสามารถในการร้องเพลง และการแสดง

ข้าพเจ้าได้ออกตามหานักแสดงเหล่านี้โดยพิจารณาจาก รูปร่าง หน้าตา ที่มีความเชื่อมโยงและใกล้เคียงกับตัวละครในบทภาพยนตร์มากที่สุด และ นัดมาทดสอบหน้ากล้อง เพื่อที่จะนำมาคัดและตัดสินใจอีกทีในภายหลังจากมีจำนวนผู้ที่มาทดสอบหน้ากล้องมากขึ้น เพื่อให้เจอคนที่เหมาะสมกับบทบาทนั้นๆมากที่สุด

ตัวละครแอน

หญิงสาวที่ท้องตั้งแต่ในวัยเรียน เธอต้องต่อสู้กับเสียงรบกวนตั้งแต่อายุน้อย ปัจจุบันอยู่ในสถานะกำลังจะหย่ากับสามีและเลี้ยงลูกตัวคนเดียว

แคสดีงทั้งหมด 5 คน

ภาพที่ 4.1-4.5 ภาพนักแสดงที่มาแคสดีงบทแอน

ตัวละครพราว

หญิงสาวที่มีความลับเป็นเรื่องในวัยเรียนที่เคยโดนโดนข่มขืน

แคสดีงทั้งหมด 4 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6-4.10 ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทพราว

ตัวละครซิน

หญิงสาวหน้าตาดี รักเพื่อน แต่บางครั้งกลับมีความเห็นแก่ตัว และคิดน้อยเกินไป ไม่ค่อยคิดก่อนทำและพูดแคสติ้งทั้งหมด 3 คน

ภาพที่ 4.11-4.13 ภาพนักแสดงที่มาแคสติ้งบทซิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

CASTING SHEET

PRODUCTION : พลชา ดีสารพั๊ด

TITLE : From Where We Begin ปลายทางของความน่าจะเป็น

บทบาท : แอน			
ชื่อ : นางสาวชยานันท์ จิตรระเบียบ			
ที่อยู่ : เขตบางซื่อ กทม.			
โทรศัพท์ : 0832456369			
อีเมล : nanmine_miss@hotmail.com			
การศึกษา : ปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	หญิง	อายุ	25
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-
ประสบการณ์การ แสดง	MV แसनนาน		
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก	ร้องเพลง		

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	S	กางเกง	S	ส่วนสูง	165	น้ำหนัก	45
รองเท้า	38	กระโปรง	S	อก	-	เอว	26
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	ดำ - น้ำตาล

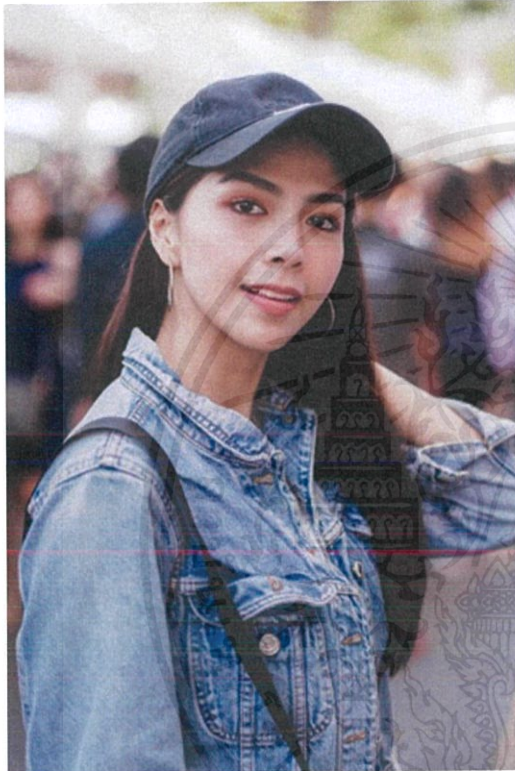
ตารางที่ 4.1 : นักแสดงที่รับบทบาทเป็น “แอน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION : พลชา ดีสารพั๊ด

TITLE : From Where We Begin ปลายทางของความน่าจะเป็น

บทบาท : พราว			
ชื่อ : นางสาววิลาสินี จันทร์วุฒิมงค์			
ที่อยู่ : เขต ราชบุรีบูรณะ กรุงเทพฯ			
โทรศัพท์ : 064-193-5826			
อีเมล : Wilasineewiwa@gmail.com			
การศึกษา : ปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	หญิง	อายุ	23
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-
ประสบการณ์การ แสดง	Katherine		
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก	ร้องเพลง		

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	S	กางเกง	S	ส่วนสูง	172	น้ำหนัก	47
รองเท้า	39	กระโปรง	S	อก	-	เอว	23
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	ดำ - น้ำตาล

ตารางที่ 4.2 : นักแสดงที่รับบทบาทเป็น “พราว”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION : พลชา ดีสารพัต

TITLE : From Where We Begin ปลายทางของความน่าจะเป็น

บทบาท : ซีน			
ชื่อ : นางสาววิศัลย์ศยา ชารีเนน ภาคินพนิชย์กุล			
ที่อยู่ : เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ			
โทรศัพท์ : 089-030-3234			
อีเมล : -			
การศึกษา : ปริญญาตรี ชั้นปีที่1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	หญิง	อายุ	19
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-
ประสบการณ์การ แสดง	-		
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก	เล่นกีตาร์ ร้องเพลง		

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	S	กางเกง	XS	ส่วนสูง	160	น้ำหนัก	47
รองเท้า	37	กระโปรง	XS	อก	-	เอว	23
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	ดำ - น้ำตาล

ตารางที่ 4.3 : นักแสดงที่รับบทบาทเป็น “ซีน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับศิลป์

เครื่องแต่งกาย

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ที่วาดด้วยบริบทของสังคมปัจจุบัน

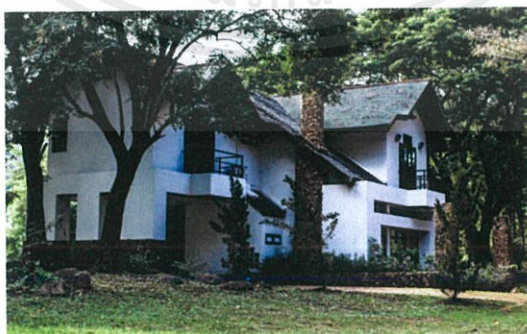
การแต่งกายของตัวละครจึงมีความร่วมสมัยในกลุ่มคนอายุ 21-25 ปี สีของเสื้อผ้ามีส่วนในการสื่อความหมายของภาพยนตร์ตามลักษณะนิสัยของตัวละคร ข้าพเจ้าได้เลือกสีเสื้อผ้าที่มีความใกล้เคียงกัน เพื่อที่จะนำให้เห็นว่าความสัมพันธ์ที่มีของตัวละครทั้งสามขัดแย้งกันชัดเจนขึ้น

ภาพที่ 4.14-4.16 แบบภาพเสื้อผ้าที่จะใช้ในภาพยนตร์

สถานที่ถ่ายทำ

บ้านเช่าเขาใหญ่ The Nestville เนื่องจากเหตุการณ์ในเรื่องเป็นบ้านพักตากอากาศของแอนและครอบครัว ที่ค่อนข้างมีฐานะ ข้าพเจ้าจึงเลือกสถานที่จริงเพื่อความสมจริงของบรรยากาศ

ภาพที่ 4.17 ภาพสถานที่บ้านพักตากอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางเรียกนัดหมายการถ่ายทำ (Call Sheet)

เป็นเอกสารเพื่อการนัดหมายเวลาที่เริ่มออกเดินทาง นัดหมายวัน เวลา และสถานที่ การจำกัดเวลาในแต่ละสถานที่ต่างๆ ในเอกสารจะมีการบอกชื่อนักแสดงที่ต้องเข้าฉากในสถานที่นั้นๆ ฉากที่ใช้ถ่ายทำ หน้าบทภาพยนตร์ที่ต้องใช้ในการถ่ายทำ ชื่อสถานที่นัดหมาย แผนที่ของสถานที่นัดหมาย เวลาแต่งงาน ทีมงาน และอาจรวมไปถึงกำหนดหมายการเปลี่ยนแปลง

เอกสารการออกกองถ่ายทำ (CALL SHEET)

DATE	DAY 1	DIRECTOR		เนย	
TITLE	ปลายทางที่ว่างเปล่า	PRODUCER		นิว	
LOCATION	บ้าน nestville เขาใหญ่	TIME		07.30 - 12.00	
NO.	SET	D/N	PAGE	LOCATION	
1	แอนวิ่งตามซีนออกมา	D		หน้าบ้าน	
2	ซีนขับรถออกไป	D		หน้าบ้าน	
CHARACTER	CAST	IN PICK UP	IN MAKE UP	ON SET	CONTACT
1	แอน	8.30	8.30	9.00	064-292-4333
2	ซีน	8.30	8.30	9.00	081-614-8132

CREW	NAME	CALL TIME	CONTACT
Director	เนย	7.30	089-821-9464
Asst. Director 1	เห็น	7.30	083-967-4381
Asst. Director 2	รัก	7.30	085-199-1106

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Producer	นิว	7.30	090-236-4541
PM	เมย์	7.30	088-146-3070
Camera Man	โปรตรอน	7.30	084-711-9569
Gaffer	จู่	7.30	082-689-9390
Sound	เจมส์	7.30	083-852-9922

LOCATION	ADDRESS INFO.	MAP	CONTACT
บ้าน nestville	เขาใหญ่		

ตารางที่ 4.4 : ตารางเรียกนัดหมายการถ่ายทำวันที่ 1

DATE	DAY 2	DIRECTOR		เนย	
TITLE	ปลายทางที่ว่างเปล่า	PRODUCER		นิว	
LOCATION	บ้าน nestville เขาใหญ่	TIME		07.30 – 18.00	
NO.	SET	D/N	PAGE	LOCATION	
1	ปีทำอาหารร้องเพลง	D		ห้องครัว	
2	ปี ซีน แอน คุยกัน	D		ห้องครัว	
CHARACTER	CAST	IN PICK UP	IN MAKE UP	ON SET	CONTACT
1	แอน	11.30	11.40	12.30	064-292-4333
2	ซีน	11.30	11.40	12.30	081-614-8132
3	ปี	8.30	8.40	9.30	085-118-5577

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CREW	NAME	CALL TIME	CONTACT
Director	เนย	7.30	089-821-9464
Asst. Director 1	เท็น	7.30	083-967-4381
Asst. Director 2	รัก	7.30	085-199-1106
Producer	นิว	7.30	090-236-4541
PM	เมย์	7.30	088-146-3070
Camera Man	โปรตรอน	7.30	084-711-9569
Gaffer	จู่	7.30	082-689-9390
Sound	เจมส์	7.30	083-852-9922

LOCATION	ADDRESS INFO.	MAP	CONTACT
บ้าน nestville	เขาใหญ่		

ตารางที่ 4.5 : ตารางเรียกนัดหมายการถ่ายทำวันที่ 2

DATE	DAY 3	DIRECTOR		เนย	
TITLE	ปลายทางที่ว่างเปล่า	PRODUCER		นิว	
LOCATION	บ้าน nestville เขาใหญ่	TIME		16.00-23.00	
NO.	SET	D/N	PAGE	LOCATION	
1	ถามเรื่องซิน ซินร้องเพลง	N		ห้องนั่งเล่น	
CHARACTER	CAST	IN PICK UP	IN MAKE UP	ON SET	CONTACT
1	แอน	17.00	17.00	18.00	064-292-4333

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2	ชิน	17.00	17.30	18.00	081-614-8132
3	ปี	17.00	17.00	18.00	085-118-5577

CREW	NAME	CALL TIME	CONTACT
Director	เนย	16.00	089-821-9464
Asst. Director 1	เห็น	16.00	083-967-4381
Asst. Director 2	รัก	16.00	085-199-1106
Producer	นิว	16.00	090-236-4541
PM	เมย์	16.00	088-146-3070
Camera Man	โปรตรอน	16.00	084-711-9569
Gaffer	ลู	16.00	082-689-9390
Sound	เจมส์	16.00	083-852-9922

LOCATION	ADDRESS INFO.	MAP	CONTACT
บ้าน nestville	เขาใหญ่		

ตารางที่ 4.6 : ตารางเรียกนัดหมายการถ่ายทำวันที่ 3

DATE	DAY 4	DIRECTOR		เนย
TITLE	ปลายทางที่ว่างเปล่า	PRODUCER		นิว
LOCATION	บ้าน nestville เขาใหญ่	TIME		17.00 – 23.00
NO.	SET	D/N	PAGE	LOCATION
1	ซินหมุนขวดไปที่ปี	N		ห้องนั่งเล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	แอนร็องเพลง				
CHARACTER	CAST	IN PICK UP	IN MAKE UP	ON SET	CONTACT
1	แอน	18.00	18.00	19.00	064-292-4333
2	ซีน	18.00	18.20	19.00	081-614-8132
3	ปี	18.00	18.40	19.00	085-118-5577

CREW	NAME	CALL TIME	CONTACT
Director	เนย	17.30	089-821-9464
Asst. Director 1	เห็น	17.30	083-967-4381
Asst. Director 2	รัก	17.30	085-199-1106
Producer	นิว	17.30	090-236-4541
PM	เมย์	17.30	088-146-3070
Camera Man	โปรตรอน	17.30	084-711-9569
Gaffer	จู่	17.30	082-689-9390
Sound	เจมส์	17.30	083-852-9922

LOCATION	ADDRESS INFO.	MAP	CONTACT
บ้าน nestville	เขาใหญ่		

ตารางที่ 4.7 : ตารางเรียกนัดหมายการถ่ายทำวันที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ประกอบฉาก

สิ่งของที่ใช้ในการประกอบฉากเพื่อความสมจริง

และบอกเล่าเรื่องราวของสถานการณ์หรือตัวละครในเวลาที่ยกขึ้นมาไม่อาจบอกออกมาโดยตรงได้ มีการแจกแจงตามฉากและความเหมาะสม ดังนี้

ตารางอุปกรณ์ประกอบฉาก Prop. List	
SCENE	อุปกรณ์ประกอบฉาก
Scene 1	<ul style="list-style-type: none"> - กระเป๋าเดินทางแอน - ผ้าคลุมของในบ้าน - แหวนแต่งงานแอน
Scene 2	สกี้อตเทป
Scene 2.2	<ul style="list-style-type: none"> - ถุงขนม - อาหาร-ของสด - ไม้ปิ้ง barbecue - ถาด - ที่หนีบอาหาร - เขียง - มีด - ก่องเก็บอาหาร - เนื้อสด - น้ำผลไม้ - ของแต่งบ้าน หุ่นตั้งโชว์
Scene 3	<ul style="list-style-type: none"> - ผัก - ขนมรดปากถุง (ผ่านการกิน) - รีโมททีวี - โน้ตที่มีรายการอาหาร - ปลายี่งอ+ผักสลัด - ยางที่รื้อแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 4	<ul style="list-style-type: none"> - งานที่มีอาหาร - งาน - แก้ว - บอร์ดเกมต่างๆ - ขวดเปียร์/เปียร์
Scene 5	<ul style="list-style-type: none"> - นาฬิกาแขวนบ้าน - ปลาร้าในซาม - โทรทัศน์
Scene 6	<ul style="list-style-type: none"> - อ้วกปลอม
Scene 7	สก็อตเทปเปียย เปียกน้ำ

ตารางที่ 4.8 : ตารางแจกแจงอุปกรณ์ที่ต้องเตรียมในแต่ภายในฉาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการถ่ายทำ (Breakdown)

BREAKDOWN SHEET

Day 1 10 มีนาคม 2561						
07.15 - 09.00 เดินทาง						
No.	Time	Scene	Description	Location	Cast	Prop
1	12.30-13.20	1	LS รถแล่นมาจอดหน้าบ้าน	หน้าบ้าน	แอน	
2	13.20-13.50		MS แอนเดินลงมาจากรถพร้อมกระเป๋า			กระเป๋า
3	13.50-14.10		MCU ด้านข้าง แอนกอดรหัสเปิดประตูแล้วเดินเข้าบ้าน			
14.10 - 15.00 พักกินข้าวกลางวัน /setบ้าน						
4	15.00-16.40	1	(Montage) Musical 1 แอนจัดบ้าน	ในบ้าน	แอน	
			แอนเปิดดูเขียนเรียงของ			
			แอนจัดจานชามในครัว			
			แอนจัดชั้นDVD			
			แอนปิดโต๊ะหน้าบ้าน			
		แอนจัดเรียงหนังสือ				
18.30 - 19.10 พักกินข้าวเย็น						
6	19.10-20.30	4	แอนคุยโทรศัพท์กับพ่อ	ห้องครัว	แอน	
7	20.35-22	7	แอนเดินกลับเข้ามาในบ้าน เก็บจานเข้าไปในห้องครัว แอนเจยหน้ามอกรอยรั้ว แล้วร้องไห้	ห้องครัว	แอน	จาน, แก้ว, ชาม บนโต๊ะ

ภาพที่ 4.18 ภาพวางแผนตารางการถ่ายทำวันแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Day 2 11 มีนาคม 2561						
07.00 กินข้าวเช้า						
No.	Time	Scene	Description	Location	Cast	Prop
1	08.00-11.30	1	Musical 1 แอนจัดบ้าน	ในบ้าน	แอน	
2	11.30-12.30	1	Percution MCU - วางแก้ว CU - วางแก้ว+ปิดมือถือ MCU - ปิดคัมบอร์ด MCU - ซ้อนเคาะแก้ว / ปิดน้ำ CU - เคาะหนังสือ	ในบ้าน	แอน	
12.30 – 13.30 พักกินข้าวกลางวัน / 13.30-13.40 ซ้อมคิว						
3	13.40-18.30	3	Musical 2 พรานจะกลับ แอนตามมาคุยกับพราน	ในบ้าน	แอน,พราน,ซิน	
18.30 – 19.00 พักกินข้าวเย็น						
4	19.15-22.15	4	แอน พราน ซิน นั่งอยู่ห้องนั่งเล่น ทีวีกำลังฉายซีรีส์ แอนรีบโทรศัพท์และลุกออกไป	ห้องนั่งเล่น	แอน,พราน,ซิน	อาหารบนโต๊ะ
5	22.15-01.00	5	ทั้งสามคนเล่นเกมส Truth or Dare	ห้องนั่งเล่น	แอน,พราน,ซิน	ขวด,จานปลา set เศษขนมบนพื้น ,จานชาม

ภาพที่ 4.19 ภาพวางแผนตารางการถ่ายทำวันที่ 2

Day 3 12 มีนาคม 2561						
07.00 กินข้าวเช้า						
No.	Time	Scene	Description	Location	Cast	Prop
1	08.00-09.35	2.1	แอนอุดรอยรั่ว มีเสียงออกดิ่ง	ห้องครัว	แอน	เทปปะรอยรั่ว
2	09.50-12.30	2.2	พรานมาถึงที่บ้านยื่นถุงให้แอน พรานพูดคุยกับแอน	หน้าบ้าน	แอน,พราน	ถุงของฝาก
12.30-13.00 พักกินข้าวเช้า						
3	13.15-16.45	3	แอนกำลังหันพักอยู่หน้าบ้าน พรานกับซินนั่งเล่นโทรศัพท์ที่อยู่ในบ้าน ซินเดินไปหยิบขนมออกมาจากตู้เย็น พรานลุกไปหาแอน	ห้องนั่งเล่น,หน้าบ้าน	แอน,พราน,ซิน	ผัก,เม็ด,ขนมในตู้เย็น
16.45 – 17.30 พักกินข้าวเย็น						
4	18.00-20.30	4	แอนชวนเล่นเกมส พรานพูดเกมส Truth or Dare	ห้องนั่งเล่น	แอน,พราน,ซิน	ขวด,อาหาร,ขวดเบียร์
ซ้อมคิว 40 นาที						
5	21.10-02.00	6	แอนลุกหลังพรานที่กำลังอ้วก ซินกับพรานทะเลาะกัน Musical 3 เหตุการณ์ในวันที่ซินผิมนัด พรานต่อว่าซิน เดินขึ้นห้องไป แอนพยายามร้อง ซินตะโกนเสียงดังแล้วเดินออกไป	หน้าบ้าน,ในบ้าน	แอน,พราน,ซิน	

ภาพที่ 4.20 ภาพวางแผนตารางการถ่ายทำวันที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งบประมาณในการถ่ายทำ

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ	หมายเหตุ
กล้อง	1	-	ยืมโรงถ่าย
อุปกรณ์ขาตั้งไฟพร้อมรีเฟล็กซ์	1	-	ยืมโรงถ่าย
ชุดไฟต่อเนื่องพร้อมฟิลเตอร์สีต่างๆ	1	-	ยืมโรงถ่าย
Microphone Zoom พร้อมอุปกรณ์อัดเสียง	1	-	ยืมโรงถ่าย
รวม	0	บาท	

ตารางที่ 4.9 : ตารางงบประมาณอุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ

2. สถานที่

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ	หมายเหตุ
บ้านพัก	1	12,000	4 วัน 3 คืน
ผ้า	1	-	ขอความอนุเคราะห์
รวม	12,000	บาท	

ตารางที่ 4.10 : ตารางงบประมาณสถานที่

3. นักแสดง

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ	หมายเหตุ
ค่าตัวนักแสดงหลัก(แอน)	1	8,000	
ค่าตัวนักแสดงหลัก(พราว)	1	6,400	
ค่าตัวนักแสดงหลัก(ชิน)	1	-	
รวม	14,400	บาท	

ตารางที่ 4.11 : ตารางงบประมาณค่าตัวนักแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สวัสดิการ

วันที่	หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ	หมายเหตุ
10 มี.ค. 2561	อาหารในกองถ่าย	12	2,000	
11 มี.ค. 2561	อาหารในกองถ่าย	15	2,700	
12 มี.ค. 2561	อาหารในกองถ่าย	15	2,700	
13 มี.ค. 2561	อาหารในกองถ่าย	10	1,800	
24 เม.ย. 2561	อาหารในกองถ่าย	8	1,000	
รวม	10,200	บาท		

ตารางที่ 4.12 : ตารางงบประมาณสวัสดิการ

5. เบ็ดเตล็ด

วันที่	หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ	หมายเหตุ
3 มี.ค. 61	เสื่อน้ำมัน	1	1,300	
7 มี.ค. 61	ของตกแต่งบ้าน	5	700	
8 มี.ค. 61	เสื่อผ้านักแสดง	6	2,000	
13 มี.ค. 61	ค่าน้ำมัน	4	8,000	รวมของ เพื่อนๆ
รวม	12,000	บาท		

ตารางที่ 4.13 : ตารางงบประมาณเบ็ดเตล็ด

รวมงบประมาณที่ใช้ทั้งหมดโดยประมาณ 48,600 บาท (สี่หมื่นแปดพันหกร้อยบาทถ้วน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “From Where We Begin ปลายทางของความน่าจะเป็น” ข้าพเจ้าได้มีการวางแผนที่จะถ่ายทำให้เสร็จสิ้นภายในปลายเดือนมีนาคม เนื่องด้วยการถ่ายทำส่วนมากในภาพยนตร์นั้นเป็นสถานที่ๆเดียวเพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในภาพยนตร์เรื่องนี้เกิดขึ้นภายในวันเดียว และ เพื่อเป็นการสะดวกในการถ่ายทำ

และสถานที่ถ่ายทำอยู่ที่ต่างจังหวัด ข้าพเจ้าจึงใช้เวลาส่วนมากไปกับการเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากให้ครบ เพื่อการถ่ายทำที่ราบรื่น และเพื่อไม่เป็นการเสีย เวลาสำหรับนักแสดง ข้าพเจ้าจึงวางแผนที่จะไปถ่ายทำภายในครั้งเดียวเป็นเวลา 4 วัน 3 คืน ซึ่งเริ่มถ่ายทำตั้งแต่วันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2561 ถึง 13 มีนาคม พ.ศ. 2561 และ อีก 1 วัน หลังจากได้ส่ง Rough Cut ให้ทางคณะกรรมการและ อาจารย์ที่ปรึกษาได้ดู เพื่อที่จะนำคำวิจารณ์มาปรับใช้กับฉากสุดท้ายที่ตั้งใจจะถ่าย จึงเริ่มถ่ายทำเพื่อเก็บฉาก สุดท้ายที่ร้านเหล้าในกรุงเทพฯ ในวันอังคารที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2561

การกำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องอาศัยความแม่นยำเนื่องจากเป็นภาพยนตร์ที่ต้องทำงานกับเพลง และเนื่องด้วยเวลาที่จำกัดของการถ่ายทำนักแสดงจึงจำเป็นต้องเข้าใจตัวละครให้ดี ข้าพเจ้าได้ส่งคำถาม 100 ข้อ และบท ไปยังนักแสดงล่วงหน้าเกี่ยวกับคำถามทางกายภาพของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นส่วนสูง น้ำหนัก หรือ อายุ และ คำถามที่เกี่ยวกับวัยเด็กและปัจจุบันของตัวละคร เพื่อที่การแสดงจะสามารถลงไปได้ลึกถึงความ จริงที่สุดของตัวละครและไม่ใช่ตนเอง และข้าพเจ้ายังได้ส่งเพลงตัวอย่างไปยังนักแสดงเพื่อให้ฟังและซ้อมร้องมา ก่อนอย่างคร่าวๆ หลังจากนั้นข้าพเจ้าจึงได้นัดนักแสดงทั้ง 3 มาทำการเวิร์คช็อป เพื่อละลายพฤติกรรม เพื่อให้ในวันถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่น หลังจากนั้นจึงได้ทำการซ้อมการเคลื่อนไหวประกอบเพลง เนื่องจากภาพยนตร์ เพลงเป็นอะไรที่อยู่ระหว่างโชว์ และ ภาพยนตร์ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องระวังไม่ให้นักแสดงเล่นใหญ่จนเกินไป ข้าพเจ้าจึงได้มีการซักซ้อมกันก่อน และตกลงกันว่าการแสดงควรอยู่ในระดับใด

การถ่ายทำ 3 คืน 4 วัน ที่เขาใหญ่

การถ่ายทำวันแรก ฉาก 1

ในวันถ่ายทำข้าพเจ้าจะนำนักแสดงไปถ่ายทำฉากที่ไม่ใช่ในตัวบ้านก่อน เนื่องจากทางสถานที่ที่มีข้อจำกัด ทางฝ่ายศิลป์จึงไม่สามารถเข้าไปจัดบ้านได้ก่อน ข้าพเจ้าจึงแบ่งเวลาในการถ่ายทำออกเป็นด้านนอกก่อน เพื่อในระหว่างที่ถ่ายทำฉากด้านนอกรวมไปถึงหน้าประตูบ้านด้านนอก ฝ่ายศิลป์จะได้จัดการตกแต่งภายในบ้าน ให้เป็นไปตามที่ออกแบบไว้ในระหว่างการถ่ายทำ

ภาพที่ 4.21-4.22 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำฉากแรก

หลังจากนั้นข้าพเจ้าจึงได้เข้ามาถ่ายทำ ฉาก 1 ต่อในบ้าน ในมุมที่สามารถถ่ายได้โดยไม่ต้องตกแต่งมาก นั่นก็คือภายในครัวและจึงออกมาถ่ายด้านในห้องรับแขกพอดีกับเวลาที่ฝ่ายศิลป์ตกแต่งไว้เรียบร้อยแล้ว

การถ่ายทำ ฉาก 4 ส่วนที่ 2

กลางคืนของวันแรกข้าพเจ้าจึงถ่ายทำฉากที่เป็นกลางคืน ซึ่งก็คือฉาก 4 เป็นฉากดราม่า ฉากแรกที่นักแสดงจะต้องเล่น ข้าพเจ้าจะพูดคุยกับนักแสดงเรื่องบทบาทที่ได้รับอีกครั้งก่อนถ่ายทำ ในทุกๆฉากก่อนการถ่ายทำ เพื่อที่การมาอยู่ในสถานที่จริงแล้วจะปรับหรือลดทอนอะไร การถ่ายทำจะได้ผ่านไปอย่างรวดเร็ว และปรับตาม ความเหมาะสมกับสถานที่จริงเช่นกัน นักแสดงและข้าพเจ้าจะถกกันเรื่องความหมายของแต่ละ ประโยคที่ตัวละครต้องพูดและสื่อความหมาย และแสดงอารมณ์เศร้าออกมาได้อย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.23 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ ฉาก 4

การถ่ายทำ ฉาก 7

ฉาก 7 เป็นฉากดราม่า และเป็นฉากจบ ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะถ่ายทำต่อจากฉาก 4 เลย เพราะสถานที่คือที่เดียวกัน และ อารมณ์ เป็นอารมณ์ประมาณเดียวกัน นั่นคือดราม่า สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รู้จากการถ่ายทำฉากนี้คือ เวลา และ สมมติ ฉากที่ใช้อารมณ์เป็นเรื่องยากในการแสดง ดังนั้นควรเผื่อเวลาไว้มากสำหรับฉากนี้ และการให้สมมติกับนักแสดงเป็นสิ่งสำคัญ ในการถ่ายทำมีปัญหาเรื่องการแสดงเล็กน้อย ข้าพเจ้า และ ทีม ผู้ฝึกสอนการแสดงจึงต้องเข้าไปคุย และพูดให้นักแสดงเข้าใจในเหตุผลของตัวละครให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น นักแสดงจึงแสดงออกมาได้ดี

การถ่ายทำวันที่ 2 ฉาก 1 Musical

ฉาก 1 นั้น ถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งก็คือส่วนที่เป็นภาพธรรมดา และ ที่เป็นการร้องประกอบเพลง และด้วยเวลาข้าพเจ้าจึงจัดตารางถ่ายเป็นวันที่ 2 ตอนเช้าระหว่างรอนักแสดงอีกคนเดินทางมา ฉากนี้ ความยากคือสิ่งที่ต้องแสดงให้ลงจังหวะ และปากก็จะต้องร้องเพลงตาม ปัญหาที่พบคือเมื่อนักแสดงยังไม่คุ้นกับจังหวะนัก จึงต้องมีการถ่ายหลายครั้ง แต่ก็ผ่านไปได้อย่างดี

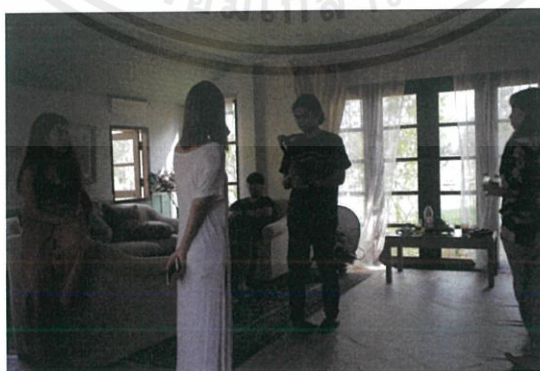

ภาพที่ 4.24 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ Musical ฉาก 1

การถ่ายทำ ฉาก 3 Musical และ การถ่ายซ้อม

ในระหว่างที่ถ่ายทำ Musical ฉาก 1 นักแสดงอีกคนก็มาถึง และได้แต่งหน้าทำผมเรียบร้อย ข้าพเจ้าจึงเริ่มถ่ายทำ ฉาก 3 ต่อได้เลย ฉากนี้ความยากคือ Blocking ที่นักแสดงต้องเดินเยอะมากๆ ข้าพเจ้าจึงให้เวลาในการซักซ้อมก่อน ซึ่งก็เสียเวลาไปค่อนข้างมาก แต่หลังจากซ้อมจนแม่นยำแล้วการถ่ายทำก็ไม่ใช่ว่าเรื่องที่ยาก แต่ปัญหาหลักของการถ่ายทำฉากนี้ คืออุปกรณ์กล้องมักจะมีปัญหาอยู่บ่อยครั้ง จึงทำให้การถ่ายทำล่าช้าไปบ้าง และแสงแดดหมด แต่ทีมไฟก็สามารถจัดไฟช่วยได้

และหลังจากการถ่ายทำข้าพเจ้าได้นำ Footage ฉากนี้ไปเรียงดู และพบว่าขาดความต่อเนื่องของการเคลื่อนไหว เนื่องจากการถ่ายทำภาพยนตร์แนวนี้เป็นอะไรที่ใหม่มากๆ สำหรับข้าพเจ้าและทีม จึงอาจจะมีคามไม่แม่นยำในการวางมุมกล้อง ข้าพเจ้าคิดแก้ปัญหาโดยการถ่ายซ้อมในวันสุดท้ายก่อนกลับที่ยังพอมีเวลาเหลือ และการถ่ายทำผ่านไปได้ด้วยดีและด้วยความรวดเร็ว เพราะนักแสดงและตากล้องต่างก็มีความแม่นยำใน Blocking ของตน

ภาพที่ 4.25 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ Musical ฉาก 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำฉาก 4 ส่วนที่ 1

การถ่ายทำฉากนี้เป็นอะไรที่ไม่ซับซ้อนสำหรับนักแสดง แต่สำหรับทีมไฟนั้น ข้าพเจ้าต้องการให้นักแสดงดูโทรทัศน์ ทีมไฟ จึงต้องจัดไฟหลอกเพื่อให้เป็นแสงจากโทรทัศน์ ซึ่งความยากของการถ่ายทำคือการที่นักแสดงและทีมไฟจะต้องเปิดปิดและเปลี่ยนช่องโทรทัศน์ให้พร้อมๆกัน และเนื่องด้วยเป็นการเข้าฉากที่เห็นหน้านักแสดงทั้งสามพร้อมกัน ความต่อเนื่องของการแสดงจึงจำป็น ไม่เช่นนั้นในช่วงตอนการตัดต่ออาจพบปัญหาความไม่ต่อเนื่องของการแสดงได้ ซึ่งข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นพิเศษ

ภาพที่ 4.26 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ ฉาก 4 หน้าโทรทัศน์

การถ่ายทำฉาก 5

สำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าการถ่ายทำฉากนี้น่าจะเป็นการถ่ายทำที่ไม่วุ่นวายที่สุด เนื่องจากก่อนหน้านั้นใน Test scene ข้าพเจ้าได้ทดลองถ่ายทำฉากนี้มาโดยตลอด ปัญหาทางด้านกรถ่ายจึงหมดไป และยังมีนักแสดงที่ยังเข้าใจบทในส่วนนี้เป็นอย่างดี ดารถ่ายทำจึงผ่านไปได้อย่างราบรื่น

การถ่ายทำวันที่ 3 ฉาก 2

ในการถ่ายทำฉากนี้ ปัญหาที่พบคือ การให้คิวรถที่อยู่ด้านนอกที่ต้องขับเข้ามา และ ความไม่ต่อเนื่องของการแสดง ในเวลาที่เปลี่ยนมุม และขนาดภาพ ข้าพเจ้าจึงต้องใช้การตัดต่อเป็นตัวช่วย

ภาพที่ 4.27 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ ฉาก 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำ ฉาก 3

การถ่ายทำฉากนี้ไม่มีอะไรที่ซับซ้อน แต่ใช้เวลาค่อนข้างนาน เนื่องจากเป็นฉากที่ต้องมีการลุกเข้าออก เข้าออกตลอดเวลา จึงต้องมีการเคลื่อนกล้องบ่อย แต่ข้าพเจ้าไม่ได้พบปัญหาใดๆเป็นพิเศษในระหว่างการถ่ายทำ

ภาพที่ 4.28 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ ฉาก 3 หน้าบ้าน

การถ่ายทำ ฉาก 6

การถ่ายทำฉากนี้นั้นข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการถ่ายทำที่พบกับปัญหามากที่สุดในเรื่องทั้งของการกำกับ และการแสดง เพราะนักแสดงจะต้องร้องเพลงด้วยอารมณ์ที่เศร้ามากจนไปถึงการร้องไห้ ซึ่งเพลงที่จะต้องใช้ร้อง เพิ่งจะเสร็จวันก่อนหน้า นักแสดงจึงยังไม่มี ความคุ้นชินกับเพลงมากนักจึงเกิดอาการประหม่า และคิดว่าตนทำไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็นดังนั้นพร้อมทั้งทีมฝึกซ้อมการแสดงก็เข้าไปอธิบาย แต่สุดท้ายก็ออกมาไม่ได้ตรงใจข้าพเจ้าขนาดที่วางแผนไว้เพราะว่าไม่สามารถร้องเนื้อให้ถูกทั้งหมดได้ ตั้งแต่ต้นจนจบในรอบเดียว แต่อารมณ์ในการแสดงนั้นข้าพเจ้าพอใจเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 4.29 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ ฉาก 6 ร้องเพลงดราม่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

เนื่องจากภาพยนตร์ เรื่อง “From Where We Begin” ปลายทางของความน่าจะเป็น” เป็นภาพยนตร์เพลงขั้นตอนการทำ Post Production จึงเยอะ และมีหลายขั้นตอน ตั้งแต่การลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cutting) เพื่อที่จะดูภาพรวมและลำดับการเล่าเรื่องอย่างคร่าวๆ การผสมเสียง (Sound Mixing) เพื่อความ สดวกที่จะนำไปต่อยอดในขั้นตอนต่อไป และหลังจาก 2 ขั้นตอนนี้ ข้าพเจ้าได้นักแสดงเพื่อมาถ่ายเพิ่มจาก ที่ได้ดู และต้องการให้ภาพยนตร์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น หลังจากนั้นจึงนำดมาลงเสียงทับ เสียงร้องของตนเองใน ภาพยนตร์ (ADR) หลังจากที่มีทุกอย่างครบแล้ว จึงส่งต่อไปยังห้องตัดเพื่อการลำดับแบบละเอียด (Fine Cutting) และจึงนำไปผสมเสียงแบบละเอียดอีกครั้ง เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นเรื่องเพลง ดังนั้นขั้นตอนการทำเสียง จึงเป็นสิ่งสำคัญ ข้าพเจ้าจึงให้ความสำคัญในการผสมเสียงนานเป็นพิเศษ และในขณะเดียวกัน ก็ส่งภาพยนตร์ไปยังขั้นตอนการทำสี (Color Grading)

การลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)

ในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าเริ่มจากการนำ Footage มาแยกเป็นฉากและแบ่งออกเป็นโฟลเดอร์ และแยก ตามไบบันทึกรความต่อเนื่อง ว่าส่วนไหนที่เป็น Good take หลังจากนั้นจึงเริ่มร้อยส่วนที่เป็น เพลงก่อนเป็น ขั้นตอนแรกทั้งสาม เพลง และหลังจากนั้นจึงนำ Footage มาเรียงตามฉากตามลำดับ ข้าพเจ้าเลือกใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro CC 2018 ในการตัดต่อ โดยที่ข้าพเจ้าต้องการจะ ดูว่าภาพยนตร์สามารถเล่าเรื่องได้ หรือไม่ และมีความยาวเกินกว่าที่ข้าพเจ้ากำหนดไว้เท่าใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.30-4.31 ภาพจาก Rough Cut ในภาพยนตร์เรื่อง “From Where We Begin
ปลายทางของความน่าจะเป็น”

ถ่ายเพิ่ม

หลังจากที่ได้เรียบเรียงภาพแบบหยาบแล้ว ข้าพเจ้าได้เห็นว่าภาพยนตร์นั้นยังขาดความสมบูรณ์ในบางฉาก จึงได้นำคำวิจารณ์มาปรับแก้ และ นัดวันนักแสดง และทีมงานออกไปถ่ายเพิ่ม เพื่อที่จะทำให้ภาพยนตร์สมบูรณ์ขึ้น หลังจากนั้นจึงนำ Footage มาเรียงเข้ากับ สิ่งที่ตัดไว้แล้วอีก 1 รอบ

ภาพที่ 4.32 ภาพฉากที่ถ่ายเพิ่มในภาพยนตร์เรื่อง “From Where We Begin
ปลายทางของความน่าจะเป็น”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัดเสียง (Automated Dialogue Replacement)

จากการที่ข้าพเจ้าได้ทำการทดลองถ่ายทำมาแล้วถึง 2 รอบ ด้วยระยะเวลาที่มีข้าพเจ้าจึงตัดสินใจ ที่จะใช้วิธีการอัดเพลงตัวอย่าง และส่งให้นักแสดงฟังก่อนที่จะแสดง แล้วจึงมาอัดเสียงทับเป็นเสียงร้องจริงๆของนักแสดงอีกที เพื่อที่จะได้เสียงที่มีคุณภาพ ข้าพเจ้าได้พบกับปัญหาระหว่างการอัดเพลง ซึ่งก็คือ อารมณ์เพลงนั้นต้องเหมือนเดิม ในระหว่างที่อัดเสียงจึงต้องทำการแสดงฉากนั้นๆใหม่อีกรอบ และยังมีฉากที่ต้องใช้เสียงจากโทรทัศน์ ข้าพเจ้าจึงทำการอัดแยกเช่นกัน

ภาพที่ 4.33 ภาพเบื้องหลังการอัดเสียง (ADR)

การลำดับภาพแบบละเอียด (Fine Editing)

ในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าได้นำภาพยนตร์ที่ตัดแล้วมาร้อยใหม่ พร้อมทั้งนำคำวิจารณ์ของอาจารย์มาปรับแก้ รวมทั้งตัดบางฉากที่ไม่จำเป็นออกไปเป็นจำนวนหนึ่ง เพื่อให้กระชับและละเอียดขึ้น โดยข้าพเจ้าได้มีการเข้าไปตรวจหาพร้อมทั้งแก้ไขไฟล์งานทั้งหมด 3 ครั้งเพื่อที่จะนำผลลัพธ์ไปขั้นตอนต่อไป ซึ่งก็คือ การทำสี (Color Grading) และ การผสมเสียง (Sound Mixing)

การเรียบเรียงเสียง (Final Mixing)

การทำเสียงนั้นข้าพเจ้าเริ่มจากการเริ่มวางเสียงบรรยากาศใหม่ทั้งเรื่อง เพราะเสียงที่อัดมานั้นมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงแทรกרבกวน และเสียง ไดอาล็อก (Dialogue) ที่ถูกแยกไว้แล้วเมื่อตอนลำดับภาพแบบละเอียด นำมาบาลานซ์เสียงให้เกิดระยะใกล้ไกลของตัวละคร แล้วจึงไปยังขั้นต่อไปคือการผสมเสียงที่อัดแยกได้ให้ ได้ผลลัพธ์ตามต้องการ ซึ่งมีทั้ง เสียงพูดจากโทรทัศน์ เสียงพูดจากโทรศัพท์ เสียงเพลงจากวิทยุ และยังเป็นเสียงร้องเพลงของตัวละคร เมื่อผสมทุกเสียงเสร็จ จึงจะนำเสียงโพลีมาใส่เพื่อให้ภาพยนตร์ให้ มีมิติและสมจริงมากยิ่งขึ้น

การย้อมสีให้กับภาพยนตร์ (Color Grading)

ข้าพเจ้าต้องการให้ภาพยนตร์มีความสดใสในช่วงแรกของเรื่อง และถึงแม้ว่าภาพยนตร์จะเป็น ภาพยนตร์แนว ดราม่า แต่ภาพยนตร์เรื่องนี้ก็ยังคงเป็นภาพยนตร์เพลง ข้าพเจ้าจึงยังอยากให้มีสีสันใสมัน อยู่ในภาพยนตร์เรื่องนี้ แต่ในช่วงที่เริ่มเข้าสู่ความตึงเครียด ภาพในภาพยนตร์จะเริ่มถูกย้อม ด้วยขอบบางๆสีเข้ม เพื่อเพิ่มความรู้สึก และ อารมณ์ร่วมทางภาพยนตร์ สีแดงในฉากที่ 6 หมายถึง อันตราย อันตรายที่กำลังเกิดจะขึ้นกับตัวพราวในร้านเหล้า

ภาพที่ 4.34 ภาพเปรียบเทียบกันในภาพยนตร์ก่อนและหลังการย้อมสี

ภาพที่ 4.35 ภาพเปรียบเทียบกันในภาพยนตร์ก่อนและหลังการย้อมสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เผยแพร่ (Release)

หลังจากที่ทำทุกขั้นตอนที่กล่าวมานั้นสำเร็จ ข้าพเจ้าจะนำภาพส่วนที่ย่อมสี่แล้ว มารวมกับส่วนที่ผสมเสียงเรียบร้อยแล้ว จึงจะสามารถใส่ End Credit ในตอนท้าย รวมถึง Subtitle อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.36 ภาพเหตุการณ์ภาพยนตร์ตั้งแต่ต้นจนจบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ความสำเร็จอย่างหนึ่งสำหรับภาพยนตร์เพลงเรื่องนี้คือ เมื่อเปิดให้ผู้ชมดู จะมีข้อดีเกี่ยวกับเนื้อเรื่องหรือปัญหาอื่น แต่พอทุกอย่างจับลงผู้ชมก็จะฮัมเพลงในเรื่องได้โดยไม่ตั้งใจ เป็นการล้อเลียนข้าพเจ้าบ้างหรือร้องออกมาเองบ้าง

และในด้านเนื้อเรื่องที่มีการพูดคุยกัน ผู้ชมที่เคยชมสามารถตอบประเด็นของเรื่องได้ และยังเข้าใจปัญหาของคาแรคเตอร์ตัวละคร ไม่ว่าจะเป็แนน ที่ดูเหมือนจะเป็นคนดี คอยสานสัมพันธ์ให้เพื่อน แต่ในอีกแง่หนึ่งแนนก็ดูเผด็จการ ยุ่งวุ่นวาย การเข้าไปยุ่งจนเกินตัวก็อาจทำให้ปัญหาแก้ยากกว่าเดิม หรือซิน ที่ดูทำตัวไม่ดี ซี้ไวยวายน ไม่มีมารยาท แต่ถ้ามองในแง่ของความสัมพันธ์ ซินคือตัวแทนของผู้หญิงทุกคนเวลาอยู่กับเพื่อน เรามักคิดว่าเพื่อนคือคนที่เราจะแสดงออกอย่างไรก็ได้ ทำตัวสบายๆ คิดอะไรก็พูดออกมา แต่ซินไม่รู้เลยว่าเพื่อนอีกสองคนมองเธอแบบไหน และพราว มีผู้ชมหลายคนบอกว่าพราวควรโกรธกว่านี้ แสดงออกให้รุนแรงกว่านี้ เพราะเมื่อปมเฉลย ผู้ชมรู้สึกว่ามันหนักหนามาก แต่ถ้ามองลึกลงไปทั้งระยะเวลาที่เกิดเรื่องและความผิดของซินเราจะทราบว่าการแสดงออกเท่านั้นเหมาะสมแล้ว เพราะที่พราวโกรธคือซินที่เอาแต่โกหก เนื้อเรื่องไม่ได้เปิดเผยความเป็นไปของตัวละครมากนัก แต่ถ้าลองคิดถึงความเป็นไปและ “ความน่าจะเป็น” เราจะเข้าใจตัวละคร แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้ามีได้อยากจะกำหนดทิศทางการมองว่าตัวละครตัวนี้เป็นอย่างไร หรือ ภาพยนตร์ของข้าพเจ้าต้องการจะบอกสิ่งใด

ถึงแม้ผู้ชมที่ได้ชมจะรับรู้สาระสำคัญหรือความสำคัญของตัวละครไม่หมดแต่ก็ถือว่าเกินครึ่ง ข้าพเจ้าจึงรู้สึกพอใจมาก

ภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจมาจากความชื่นชอบของข้าพเจ้าที่มีต่อภาพยนตร์เพลง (musical) อีกทั้งภาพยนตร์เพลงยังไม่แพร่หลายในประเทศไทย และ ศิลปินพันธ์ ข้าพเจ้าจึงมีความคิดที่ว่าลองทำภาพยนตร์ทดลองเป็นแนวที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ

ครั้งแรกที่คิดเอาไว้ มีเพียงโครงหลักเป็นภาพยนตร์เพลงเท่านั้นและอีกสิ่งหนึ่ง คือข้าพเจ้าอยากทำภาพยนตร์แนวดรามาอีกด้วย จึงจับสองสิ่งนี้มาผนวกเข้าด้วยกัน โดยพยายามขอคำปรึกษาจากรุ่นพี่หลายๆ คนในเรื่องบทภาพยนตร์ว่าควรเป็นอย่างไร จึงจะเอื้อต่อการทำภาพยนตร์เพลงที่สุด ข้าพเจ้าถูกตั้งคำถามว่า ลึกลับ แล้วต้องการทำประเด็นไหนมากที่สุด อะไรที่ติดอยู่ในใจและอยากบอกผ่านบทออกมา

ข้าพเจ้าใช้เวลาเกือบหนึ่งเดือนเพื่อคิดว่าอะไรบ้างที่อยากบอกลงไปในบท แม้ข้าพเจ้าจะตอบคำถามไปแล้วว่า “ไม่มี” แต่ก็ถูกตอบกลับมาเหมือนกันว่าคนเรา มันต้องมีเรื่องหนึ่งที่อยู่ใจแต่พูดไม่ได้ทั้งนั้น ข้าพเจ้าจึงใคร่ครวญคำถามและพยายามนึกให้ออก จนกระทั่งระหว่างทำทีลิส ข้าพเจ้า

เจอปัญหามากมาย แม้จะแก้ไปได้ด้วยดี แต่ก็ยังรู้สึกว่ บางปัญหาเราไม่สามารถแก้มันเองคนเดียวได้ บางครั้งก็ต้องช่วยกันแก้ และปัญหาทุกอย่างไม่เคยจบลงด้วยความ สมบูรณ์แบบ มันแค่เพียงจบลงไปได้ด้วย ดี ก็เท่านั้น

ดังนั้น ที่มาของประเด็นในภาพยนตร์จึงมาจากการพบเจอปัญหาและเห็นแล้วว่า มันจบลงไปอย่างไรบ้าง

ข้าพเจ้าพัฒนาบทมาหลายแนวทาง มีหลายครั้งที่บทถูกเปลี่ยนเพราะความไม่สนุกไม่น่าสนใจ เปลี่ยนจนเกือบไม่ตรงประเด็นที่วางเอาไว้ จนข้าพเจ้าและเพื่อนๆต้องนั่งคุยกัน พยายามคิดเอาไว้เสมอว่าประเด็นคืออะไรเพื่อจะได้ไม่หลงทาง

ต่อมาคือปัญหาในการทำเพลง ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญหลักๆ ในภาพยนตร์ข้าพเจ้า ได้รับคำวิจารณ์มากมาย ทั้งเพลงไม่เพราะ ฟังไม่สนุก หรือไม่ติดหู เนื้อเพลงทั้งหมดนี้ ผ่านการพัฒนามานับครั้งไม่ถ้วน กว่าจะออกมาลงตัวอย่างที่ต้องการ

ข้าพเจ้าตัดสินใจจะอัดเพลงที่หลังเนื่องด้วยเวลาของนักแสดงไม่ตรงกันและไม่ค่อยมีเวลาซึ่งคิดว่าเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาด เพราะสุดท้ายแล้วข้าพเจ้าไม่มีเพลงตัวอย่างที่สมบูรณ์ ให้นักแสดงลิปซิงค์ให้ตรงระหว่างการถ่ายทำ และเมื่อนักแสดงมาอัดเพลงตอนหลังถ่ายจึงเป็นการยากที่จะอัดเสียงทับให้ตรงเพราะในขณะนั้นมีหลายครั้งที่นักแสดงจะร้องเพลงตามอารมณ์ บางครั้งปากก็ไม่ตรงกับเพลงต้นฉบับ ข้าพเจ้าจึงคิดว่าทางที่ดีควรวางแผนเรื่องเนื้อเพลงและการอัดเพลงให้แม่นยำก่อนถ่ายคงจะช่วยให้ได้มาก

ปัญหาใหญ่ที่ข้าพเจ้ายกให้เป็นอันดับต่อมาคือฉากโชว์ นั่นก็คือการแสดงประกอบเพลงในเรื่องเนื่องจากข้าพเจ้าต้องการให้ภาพยนตร์ดูสมจริงมากที่สุดการแสดงจึงต้องไม่เกินจริงเหมือนละครเวที แต่ยังคงมัดใจคนดูให้อยู่และน่าสนุกข้าพเจ้าปรึกษาเพื่อนๆที่เชี่ยวชาญด้านการเต้นและออกแบบโชว์หลายคน จึงได้การแสดงที่เหมาะสมออกมา

ข้อเสนอแนะ

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้แล้วว่า การทำภาพยนตร์เพลงนั้นต้องมีความแม่นยำมากกว่าภาพยนตร์ธรรมดาหลายเท่า ยิ่งฉากที่เป็นมิวสิคัลยิ่งต้องแม่นยำเป็นพิเศษเพราะนั่นคือจุดเด่นของหนัง ถ้าทำพลาดก็เท่ากับทำสิ่งที่ดีที่สุดพลาดไป และที่สำคัญภาพยนตร์ไม่มีคำว่าคอนเท้นท์ไม่น่าสนใจ หรือเนื้อเรื่องบางไป มันอยู่ที่ว่าใครจะฉลาดเล่าเรื่องและเล่าในด้านที่คนคาดไม่ถึงมากกว่า อย่างหนังเรื่องดัง ได้รางวัลหลายๆเรื่อง ก็เลือกจะเล่าเรื่องที่เรียบง่าย แต่ชั้นเชิงนั้นกินใจเพราะฉะนั้นจงอย่าดูถูกบท ควรดูถูกตัวเองที่ไม่สามารถเล่ามันอย่าง มีชั้นเชิงออกมาได้ และจงหาทางพัฒนาตัวเองต่อไป

บรรณานุกรม

- อาทิมา (2556) ค้นหาปมในใจ...แก้ไขพฤติกรรม, สืบค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2560, จาก <https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=artima&month=27-07-2013&group=3&gblog=5>
- Dr. Larry A. Brown (2550) ประเภทของเพลงที่พบในภาพยนตร์เพลง, สืบค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2560, จาก http://larryavisbrown.homestead.com/files/theater_topics/musical_theater.htm
- Lab 5 Soundworks (2558) ความเป็นมาของภาพยนตร์เพลง, สืบค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2560, จาก <http://www.lab5soundworks.com/single-post/2015/11/13/การเดินทางของเสียงดนตรีภาพยนตร์-ยุคทองของ-Hollywood-2>
- Minooallen (2556) รูปแบบการร้องเพลงของตัวละครที่พบเห็นในภาพยนตร์, สืบค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2560, จาก <http://www.classicmoviehub.com/blog/movie-musicals-101-integrated-vs-backstage-2/>
- Reese's Ear Candy (2554) ภาพยนตร์เพลงในยุครุ่งเรือง, สืบค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2560, จาก <http://reesesearcandy.blogspot.com.au/2011/01/golden-musicals-rise-and-fall-of.html>
- stu.rbru.ac.th ผลกระทบจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ, สืบค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2560, จาก stu.rbru.ac.th/~s5415262005/oa/test%20๓.docx
- Wikipedia (2556) ข้อมูลและกฎการเล่น Truth or dare, สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2560, จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Truth_or_dare%3F
- www.maerakluke.com (2559) ท้องไม่พร้อม, สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2560, จาก <https://www.maerakluke.com/topics/1750>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Show Bee KMITL

- พ.ศ. 2559
- พิธีมอบเข็มประดับไท เรื่อง “Carnival”,
กำกับการแสดง,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 - ละครเวทีเรื่อง “อาคา คำท่าย ทำนาย สุริยะ”,
ออกแบบการแต่งหน้า Make-up team’s member,
ชมรมละครเวที คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ Show Bee
KMITL
- พ.ศ. 2560
- ละครเวทีเรื่อง “Robot Boy เพื่อนใหม่หัวใจจักรกล”,
ทีมออกแบบการแต่งหน้า Head quarter of Make-up,
ชมรมละครเวที คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ Show Bee
KMITL
 - ซี่รี่ไทยเรื่อง “มหัศจรรย์รักข้ามภพ”,
คัดเลือกนักแสดง, Halo Production